107/1999 Sb.
Zákon

ze dne 11. května 1999

O jednacím řádu Senátu

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon č.107/1999Sb., **jednací řád Senátu**, popisuje **veřejné schůze**, **veto** a **senátorské interpelace**.

Program schůze určuje organizační výbor, mění ho většina přítomných senátorů. Zákon projde, pokud se Senát do 30 dnů nevyjádří; veto vrací návrh Sněmovně. Každý senátor může položit **ústní interpelaci** členovi vlády a odpověď se zveřejní.

Veřejnost sleduje přímý přenos; petice se 10000 podpisů projedná ve výboru. Hlasování je elektronické a výsledky jsou online do minuty.

Transparentnost drží politiku pod lupou; víte, jak váš senátor hlasoval a proč.

Vyhlášeno dne 8. června 1999, datum poslední novelizace 1. července 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Jednací řád Senátu upravuje postavení senátorů, senátorských klubů, orgánů a funkcionářů Senátu, pravidla

jednání Senátu a jeho orgánů.

(2) V rámci tohoto zákona může Senát upravit usnesením své vnitřní poměry a podrobnější pravidla jednání Senátu a jeho orgánů.

ČÁST DRUHÁ

Senátoři

Mandát senátora

§ 2

Mandát senátora vzniká zvolením.[1])

§ 3

Senátor se může svého mandátu vzdát prohlášením učiněným osobně na schůzi Senátu.[2]) Brání-li mu závažné okolnosti, aby se mandátu vzdal tímto způsobem, může tak učinit doručením notářského zápisu o svém prohlášení, že se vzdává mandátu, předsedovi Senátu; mandát však nezaniká, bylo-li prohlášení učiněno více než 30 dnů před doručením. Senátor, který se vzdal mandátu, již nemůže vzít své prohlášení zpět.

§ 4

Slib senátora

Senátor skládá na první schůzi Senátu, které se zúčastní, slib předepsaný Ústavou.[3]) Učiní tak pronesením slova „slibuji“ a podáním ruky tomu, do jehož rukou slib skládá. Předsedající dá před tím znění slibu přečíst. Složení slibu potvrdí senátor svým podpisem.

§ 5

Průkaz senátora

(1) Senátor obdrží průkaz senátora opatřený fotografií, razítkem Senátu a podpisem předsedy Senátu. Vzor průkazu senátora je uveden v příloze č. 1 tohoto zákona.

(2) Průkaz senátora osvědčuje, že jeho držitel je členem Senátu, má práva a povinnosti senátora, a slouží rovněž jako osobní průkaz senátora potvrzující jeho totožnost.

Zánik mandátu senátora

§ 6

Mandát senátora zaniká[4])

a) odepřením slibu senátora nebo složením slibu s výhradou,

b) uplynutím volebního období senátora,

c) prohlášením senátora na schůzi Senátu, kterým se vzdává mandátu, nebo okamžikem doručení notářského zápisu o vzdání se mandátu (§ 3) do rukou předsedy Senátu,

d) okamžikem, kdy nastala okolnost, která má za následek ztrátu volitelnosti senátora,

e) dnem, kdy se senátor ujal úřadu nebo funkce, jejichž neslučitelnost s funkcí senátora stanoví Ústava nebo zákon.

§ 7

Začal-li senátor vykonávat funkci, která je ze zákona s výkonem funkce senátora neslučitelná, oznámí to neprodleně předsedovi Senátu.

§ 8

V pochybnostech o ztrátě volitelnosti a v pochybnostech o neslučitelnosti funkce s výkonem funkce senátora se postupuje podle zvláštního zákona.[5])

§ 9

Postup v případě, kdy mandát senátora zanikl v průběhu jeho volebního období, upravuje zvláštní zákon. [6])

§ 10

Neslučitelnost funkcí v Senátu a jeho orgánech s funkcí člena vlády

Senátor, který je členem vlády, nemůže být předsedou nebo místopředsedou Senátu ani členem jeho výboru nebo komise.[7]) Výkon funkce předsedy nebo místopředsedy Senátu anebo členství ve výboru nebo v komisi Senátu končí dnem, kdy byl senátor jmenován členem vlády.

§ 11

Účast na činnosti Senátu a jeho orgánů

(1) Senátor se účastní schůzí Senátu a jeho orgánů, kterých je členem, a jejich jednání.

(2) Nemůže-li se senátor zúčastnit schůze Senátu nebo jeho orgánu, omluví se předsedovi Senátu nebo předsedov toho orgánu, o jehož schůzi jde.

(3) Senátor se omluví tak, aby byl podle povahy věci o omluvě zpraven předseda Senátu nebo předseda toho orgánu, o jehož schůzi jde, pokud možno před počátkem schůze nebo její části, na kterou se omlouvá.

(4) Evidenci účasti senátora na schůzi Senátu a na schůzích jeho orgánů, včetně důvodů neúčasti, pokud je senátor uvede, vede předseda Senátu nebo předseda toho orgánu, o jehož schůzi jde.

§ 12

Oprávnění senátora požadovat informace a vysvětlení

(1) Senátor je oprávněn požadovat od členů vlády, vedoucích správních úřadů a orgánů územní samosprávy informace a vysvětlení potřebná pro výkon své funkce.

(2) Informace a vysvětlení jsou členové vlády, vedoucí správních úřadů a orgánů územní samosprávy povinni poskytnout senátorovi nejpozději do 30 dnů, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.[8])

§ 13

Rozhodnutí ve věcech trestního stíhání senátora

(1) Žádost orgánu činného v trestním řízení o souhlas Senátu s trestním stíháním senátora [9]) (dále jen „žádost o souhlas s trestním stíháním senátora“), jakož i oznámení tohoto orgánu o zadržení senátora dopadeného při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté[10]) (dále jen „oznámení o zadržení senátora“) se zasílají předsedovi Senátu. Žádost o souhlas s trestním stíháním senátora, jakož i oznámení o zadržení senátora musí obsahovat zejména vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci.

(2) Obdrží-li předseda Senátu žádost o souhlas s trestním stíháním senátora, postoupí ji mandátovému a imunitnímu výboru. Obdrží-li předseda Senátu oznámení o zadržení senátora, rozhodne neprodleně, zda dává či nedává souhlas k odevzdání zadrženého senátora soudu; rozhodnutí sdělí bez odkladu orgánu činnému v trestním řízení, který mu oznámení o zadržení senátora zaslal, a současně postoupí toto oznámení a své rozhodnutí k němu mandátovému a imunitnímu výboru.

(3) Mandátový a imunitní výbor projedná žádost o souhlas s trestním stíháním senátora, popřípadě oznámení o zadržení senátora a podá o nich Senátu zprávu s návrhem na rozhodnutí. Na své první následující schůzi pak rozhodne Senát usnesením o vyslovení souhlasu s trestním stíháním senátora, kterého se týkala žádost o souhlas, popřípadě o přípustnosti trestního stíhání senátora, kterého se týkalo oznámení o zadržení, a to s konečnou platností. Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním senátora nebo oznámení o zadržení senátora více skutků, podá mandátový a imunitní výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť. Usnesení

se zašle orgánu činnému v trestním řízení do 5 dnů od jeho přijetí.

Disciplinární řízení

§ 14

(1) Disciplinární řízení se zavede proti senátorovi, který se svým projevem učiněným v Senátu nebo v Poslanecké sněmovně nebo v jejich orgánech nebo na společné schůzi obou komor nebo jejich orgánů dopustí jednání, pro které by mohl být jinak trestně stíhán.[11])

(2) Disciplinární řízení lze zavést proti senátorovi, který svým projevem učiněným v Senátu nebo v Poslanecké sněmovně nebo v jejich orgánech nebo na společné schůzi obou komor nebo jejich orgánů urazí senátora, poslance jinou osobu, která má oprávnění zúčastnit se schůze Senátu a jeho orgánů ze zákona, nebo soudce Ústavního soudu.

(3) Disciplinární řízení se zavede také proti senátorovi, který se dopustí přestupku a požádá orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení.[12])

(4) Mandátový a imunitní výbor zahájí disciplinární řízení o disciplinárním provinění uvedeném v odstavci 1 na návrh předsedy Senátu nebo z vlastního podnětu, o disciplinárním provinění uvedeném v odstavci 2 na návrh uraženého a o přestupku podle odstavce 3 na základě postoupení věci příslušným orgánem podle zvláštního právního předpisu.[12a])

§ 15

(1) Mandátový a imunitní výbor provede v rámci disciplinárního řízení nutná šetření a senátorovi, proti němuž se disciplinární řízení vede, poskytne možnost, aby se vyjádřil a obhajoval. Po provedeném šetření rozhodne o uložení disciplinárního opatření nebo řízení zastaví.

(2) U přestupků, které lze projednat jen na návrh, zjistí mandátový a imunitní výbor před zahájením disciplinárního řízení, zda byl návrh podán oprávněnou osobou a zda byly dodrženy i další podmínky stanovené zvláštním zákonem.[13])

(3) Senátor má právo být zastupován při disciplinárním řízení jiným senátorem nebo advokátem.

(4) O námitce podjatosti rozhodne organizační výbor, který může přikázat věc jinému výboru.

(5) Z jednání a rozhodování výboru ve věci, o níž se vede disciplinární řízení, jsou vyloučeni ti jeho členové, jichž se disciplinární řízení týká.

§ 16

(1) Za disciplinární provinění podle § 14 odst. 1 a 2 lze senátorovi uložit povinnost omluvit se za nevhodný výrok ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem nebo uložit pokutu až do výše jednoho měsíčního platu senátora.

(2) Za přestupek podle § 14 odst. 3 lze senátorovi uložit sankci, kterou za přestupek stanoví zvláštní právní předpis.[14])

(3) Lhůta a způsob omluvy podle odstavce 1 se uvede ve výroku rozhodnutí, kterým se ukládá disciplinární opatření.

(4) Disciplinární opatření lze senátorovi uložit do jednoho roku ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění nebo přestupku došlo.

§ 17

(1) Proti rozhodnutí příslušného výboru v disciplinárním řízení má senátor, proti němuž se disciplinární řízení vede, právo odvolat se k Senátu do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

(2) Senát k odvolání senátora po rozpravě rozhodne, že disciplinární opatření potvrzuje, mění nebo zrušuje a řízení zastavuje nebo zrušuje a věc vrací k dalšímu řízení.

§ 18

Jestliže senátor, kterému bylo podle § 16 odst. 1 uloženo, aby se ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem omluvil, tuto povinnost nesplnil, výbor, který disciplinární řízení vedl, rozhodne o vhodném způsobu uveřejnění disciplinárního rozhodnutí a může senátorovi uložit pokutu až do výše jeho jednoho měsíčního platu.

§ 19

(1) Nebyla-li uložená pokuta ve stanovené lhůtě dobrovolně zaplacena, srazí ji Kancelář Senátu ze senátorova platu. Výkon rozhodnutí nařizuje výbor, který vedl disciplinární řízení, v němž byla pokuta uložena. Jestliže rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, neobsahuje lhůtu k jejímu zaplacení, stanoví ji dodatečně výbor, který výkon rozhodnutí nařizuje. Rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat a jestliže lhůta stanovená k zaplacení pokuty uplynula marně.

(2) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

Senátorské kluby

§ 20

(1) Senátoři se mohou sdružovat v senátorských klubech podle politických stran nebo politických hnutí (dále jen

„politická strana“), které je jako kandidáty přihlásily pro volbu do Senátu. V senátorských klubech se rovněž mohou sdružovat senátoři, kteří kandidovali ve volbách jako nezávislí, a senátoři přihlášení pro volby do Senátu politickou stranou nesplňující podmínku potřebného počtu senátorů pro ustavení senátorského klubu.

(2) Senátoři, kteří kandidovali ve volbách jako nezávislí, nebo senátoři přihlášení pro volby do Senátu politickou stranou nesplňující podmínku potřebného počtu senátorů pro ustavení senátorského klubu se mohou stát členy některého z ustavených senátorských klubů. K přistoupení do senátorského klubu je třeba písemné žádosti senátora. Členem klubu se senátor stává na základě usnesení klubu.

(3) Nezařazení senátoři a senátoři, kteří pozbyli členství v senátorském klubu ustaveném podle odstavce 1, mohou vytvořit nový senátorský klub. Pokud Senát nerozhodne jinak, nemá takto ustavený senátorský klub nárok na poměrné zastoupení v orgánech Senátu.

§ 21

(1) K ustavení senátorského klubu je třeba nejméně 5 senátorů. Senátor může být členem jen jednoho senátorského klubu. Senátoři, které jako kandidáty pro volbu do Senátu přihlásila jedna politická strana, mohou vytvořit pouze jeden senátorský klub. Slučování klubů je přípustné.

(2) O ustavení klubu se sepíše zápis, který podepíší všichni ustavující členové klubu. Klesne-li počet členů klubu pod potřebný počet senátorů pro ustavení senátorského klubu, klub zaniká.

(3) Senátorský klub po svém ustavení písemně oznámí předsedovi Senátu název klubu, jméno a příjmení jeho předsedy, jména a příjmení místopředsedů a pořadí, v němž předsedu klubu v Senátu a jeho orgánech v jeho nepřítomnosti zastupují, a jmenný seznam jeho dalších členů. K oznámení připojí zápis o ustavení klubu. Oznámí též jména senátorů, kteří přestali být členy klubu nebo se stali jeho novými členy. Vystoupení z klubu je senátor povinen písemně oznámit předsedovi klubu a předsedovi Senátu.

(4) Jménem senátorského klubu jedná jeho předseda. V případě nepřítomnosti předsedy jedná jménem senátorského klubu a vykonává práva předsedy podle tohoto zákona místopředseda.

§ 22

(1) Senátorské kluby a nezařazení senátoři jsou oprávněni používat ke své činnosti místnosti v prostorách Senátu, včetně potřebných technických prostředků. Podrobnosti může stanovit Senát usnesením.

(2) Na úhradu nákladů se senátorským klubům poskytuje příspěvek z rozpočtu Senátu, a to v závislosti na počtu senátorů, kteří jsou členy jednotlivých klubů. Pravidla hospodaření senátorských klubů s tímto příspěvkem obsahující jeho výši, podmínky poskytování, pravidla pro jeho čerpání a způsob vedení evidence, vyúčtování a kontroly navrhne pro každý kalendářní rok organizační výbor a schvaluje Senát.

(3) Senátorské kluby vedou stanoveným způsobem evidenci o poskytnutých příspěvcích. Usnese-li se na tom organizační výbor, předloží mu senátorské kluby průběžnou evidenci a vyúčtování.

ČÁST TŘETÍ

Zasedání senátu

§ 23

(1) Zasedání Senátu je stálé.[15])

(2) Zasedání Senátu může být jeho usnesením přerušeno. Celková doba přerušení zasedání nesmí překročit 120 dnů v roce.[16])

(3) Zasedání Senátu nelze přerušit v době, kdy je Poslanecká sněmovna rozpuštěna.

§ 24

(1) Zasedání Senátu se v závislosti na pravidelných volbách do Senátu člení na po sobě jdoucí funkční období.

(2) Funkční období začíná okamžikem zahájení první schůze Senátu konané poté, co po pravidelných volbách do Senátu[17]) byla nově zvoleným senátorům vydána osvědčení o zvolení;[18]) tím zároveň končí předchozí funkční období.

(3) Senát zřizuje své orgány na dobu funkčního období. Funkcionáři Senátu a funkcionáři orgánů Senátu jsou voleni a ověřovatelé Senátu schvalováni rovněž na dobu funkčního období.

(4) Pořadí po sobě jdoucích funkčních období se vyjadřuje jejich označením čísly.

§ 25

Pokud mandát senátora, který je předsedou Senátu, zanikne uplynutím volebního období před skončením funkčního období, rozhodne Senát na návrh organizačního výboru na své poslední schůzi před uplynutím tohoto volebního období, který z místopředsedů, jehož mandát trvá i v následujícím funkčním období, bude vykonávat pravomoce předsedy Senátu do doby zvolení nového předsedy Senátu. Pokud trvá mandát senátora v následujícím funkčním období pouze jednomu z místopředsedů Senátu, vykonává pravomoce předsedy Senátu do zvolení nového předsedy Senátu tento místopředseda. Pokud netrvá mandát senátora v následujícím funkčním období žádnému z místopředsedů Senátu, vykonává pravomoce předsedy Senátu do doby zvolení předsedy Senátu pro následující funkční období nejstarší senátor, jehož mandát trvá i v následujícím funkčním období.

§ 26

(1) První schůze Senátu ve funkčním období se sejde nejpozději do 30 dnů ode dne uveřejnění výsledků voleb do Senátu.[19])

(2) První schůzi Senátu ve funkčním období svolává předseda Senátu nebo místopředseda, který vykonává

pravomoce předsedy Senátu, anebo nejstarší senátor, jehož mandát trvá i v následujícím funkčním období.

(3) První schůzi Senátu ve funkčním období zahájí a až do zvolení předsedy Senátu této schůzi předsedá senátor, který ji svolal.

§ 27

Nově zvolení senátoři složí slib do rukou předsedajícího první schůze Senátu ve funkčním období.

§ 28

Předsedající první schůze Senátu ve funkčním období požádá Senát, aby vzal na vědomí ustavení volební komise Senátu, která byla ustavena z návrhů senátorských klubů (§ 48 odst. 2). Dále dá stanovit počet členů a provést ustavení mandátového a imunitního výboru.

§ 29

Senát zvolí svého předsedu.

§ 30

Předseda Senátu se ujme řízení schůze. Na návrh předsedy rozhodne Senát o počtu místopředsedů a provede jejich volbu.

§ 31

Na návrh předsedy rozhodne Senát o počtu ověřovatelů Senátu a schválí návrh na jejich nominaci; z nominovaných ověřovatelů určí 2 ověřovatele pro první schůzi ve funkčním období.

§ 32

Senát zřídí své výbory, stanoví počty jejich členů a ustaví je. Stanoví-li tak tento zákon, určí Senát působnost výborů (§ 36 odst. 3).

ČÁST ČTVRTÁ

Funkcionáři a orgány senátu

§ 33

Předseda Senátu

(1) Předsedovi Senátu přísluší

a) zastupovat Senát navenek,

b) vyhlašovat volbu prezidenta republiky,

c) přijímat slib prezidenta republiky,

d) přijímat prohlášení prezidenta republiky, kterým se vzdává svého úřadu,

e) podepisovat zákonná opatření Senátu a usnesení Senátu,

f) dávat souhlas, aby byl odevzdán soudu zadržený senátor nebo soudce Ústavního soudu, který byl dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté,

g) svolávat, zahajovat a ukončovat schůzi Senátu,

h) stanovit pořadí, v němž jej budou místopředsedové Senátu zastupovat v průběhu funkčního období,

i) v době přerušení zasedání svolávat Senát ke schůzi před stanoveným termínem,

j) přerušit schůzi Senátu při nepořádku, nebo není-li Senát schopen se usnášet,

k) rozhodovat o použití státních vlajek na budovách sídla Senátu,

l) jmenovat a odvolávat po schválení organizačním výborem vedoucího Kanceláře Senátu,

m) oznamovat prezidentovi republiky a ministrovi vnitra, že mandát senátora zanikl v průběhu jeho volebního období, s výjimkou případů, kdy mandát senátora zanikl v posledním roce před uplynutím jeho volebního období.[6]

(2) Předseda Senátu plní i další úkoly stanovené zákonem nebo úkoly, jimiž ho Senát pověří.

§ 34

Místopředsedové Senátu

(1) Místopředsedové Senátu zastupují předsedu Senátu v pořadí jím určeném, nestanoví-li předseda Senátu v jednotlivém případě jinak.

(2) Při zastupování předsedy Senátu mají místopředsedové Senátu práva a povinnosti předsedy.

(3) Místopředsedové Senátu se střídají v řízení schůze Senátu.

§ 35

Odvolat předsedu Senátu nebo místopředsedu Senátu v průběhu funkčního období lze jen na písemný návrh nejméně jedné třetiny všech senátorů.

Výbory Senátu

§ 36

(1) Senát zřizuje ze senátorů organizační výbor, mandátový a imunitní výbor a další výbory, na nichž se usnese.

(2) Výbory jsou ze své činnosti odpovědny Senátu.

(3) Senát určí, kterému výboru nebo výborům bude příslušet projednávání návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, kterému výboru bude příslušet vyřizování peticí a kterému výboru bude příslušet stanovení některých náležitostí spojených s výkonem funkce podle zvláštního zákona. Senát rovněž určí, kterému výboru bude příslušet schvalování návrhu rozpočtu Kanceláře Senátu a kontrola jejího hospodaření.

§ 37

(1) Senátor je povinen být členem jednoho výboru. Členem dalšího výboru může být pouze, jde-li o členství ve výboru organizačním nebo výboru mandátovém a imunitním. Ustanovení § 10 tím není dotčeno.

(2) Senátor může být předsedou pouze jednoho výboru.

(3) Předseda Senátu a místopředsedové Senátu jsou členy jen organizačního výboru.

§ 38

Ustavující schůze výboru

(1) Ustavující schůzi výboru svolává předseda Senátu. Výbor řídí předsedou Senátu pověřený člen výboru do doby, než je zvolený předseda výboru potvrzen Senátem.

(2) Výbor na své ustavující schůzi zvolí svého předsedu. Pokud Senát zvoleného předsedu výboru nepotvrdí, požádá výbor, aby v určené lhůtě zvolil nového předsedu výboru. Nezvolí-li výbor nového předsedu výboru v určené lhůtě, nebo Senát nového předsedu výboru nepotvrdí, zvolí nového předsedu výboru Senát.

(3) Výbor zvolí místopředsedy výboru a ověřovatele výboru.

§ 39

Změna předsedy výboru

(1) Výbor může na písemný návrh nejméně jedné třetiny svých členů zvolit nového předsedu výboru. Volbu nelze uskutečnit dříve než po uplynutí 7 dnů po podání návrhu. Pokud Senát nového předsedu výboru nepotvrdí, zůstává ve funkci původní předseda výboru.

(2) Senát může požádat výbor, aby do určené lhůty zvolil nového předsedu výboru. Pokud tak výbor v určené lhůtě neučiní nebo Senát nového předsedu výboru nepotvrdí, požádá Senát výbor podruhé, aby zvolil nového předsedu výboru. Pokud tak ani podruhé výbor v určené lhůtě neučiní nebo Senát nového předsedu nepotvrdí, zvolí nového předsedu výboru Senát.

(3) Předseda výboru se ujímá své funkce po potvrzení volby Senátem nebo po zvolení Senátem. Potvrzením nebo zvolením nového předsedy Senátem zaniká výkon funkce předcházejícího předsedy.

§ 40

Organizační výbor

(1) Organizační výbor tvoří jeho předseda, kterým je předseda Senátu, místopředsedové výboru, kterými jsou místopředsedové Senátu, a další členové navržení senátorskými kluby a ustavení podle zásady poměrného zastoupení. S hlasem poradním se může jednání zúčastnit každý senátor.

(2) Jednání organizačního výboru je neveřejné, pokud se výbor neusnese jinak.

(3) Organizační výbor organizuje a koordinuje práci orgánů Senátu v rozsahu stanoveném tímto zákonem a usneseními Senátu. Při plnění těchto úkolů mu přísluší zejména

a) připravovat schůze Senátu a navrhovat předsedovi Senátu jejich termín a pořad a podílet se na přípravě společné schůze Senátu a Poslanecké sněmovny,

b) stanovit usnesením období vyhrazená pro pravidelné jednání Senátu a jeho orgánů,

c) doporučovat předsedovi Senátu zařazení návrhů zákonů, mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, zákonných opatření Senátu, popřípadě jiných návrhů do návrhu pořadu schůze Senátu, nestanoví-li tento zákon jinak,

d) přikazovat návrhy jednotlivým výborům a určit, který výbor je výborem garančním v případě, že návrh přikázal více výborům,

e) schvalovat plán zahraničních styků Senátu, jeho orgánů a senátorů,

f) rozhodovat o přijímání zahraničních návštěv a vysílání delegací Senátu, jeho orgánů a senátorů, a to i mimo schválený plán zahraničních styků,

g) žádat senátorské kluby o předložení dokladů o čerpání příspěvků poskytnutých z rozpočtu Senátu na úhradu jejich nákladů.

§ 41

Mandátový a imunitní výbor

(1) Mandátový a imunitní výbor zejména

a) zkoumá, zda jednotliví senátoři byli platně zvoleni, a svá zjištění předkládá Senátu,

b) zkoumá, zda mandát senátora nezanikl, a v pochybnostech o zániku mandátu senátora pro ztrátu volitelnosti nebo pro neslučitelnost funkce s výkonem funkce senátora předkládá svá zjištění s návrhem předsedovi Senátu,

c) zjišťuje, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání senátora nebo soudce Ústavního soudu, provede urychleně nutná šetření a umožní senátorovi nebo soudci Ústavního soudu, aby se osobně jednání zúčastnil a k věci vyjádřil; zprávu o výsledku svých zjištění s návrhem na rozhodnutí předkládá Senátu,

d) vede disciplinární řízení proti senátorovi a rozhoduje v něm,

e) plní úkoly stanovené zvláštním zákonem.[21])

(2) Jednání mandátového a imunitního výboru je vždy neveřejné. Mohou se jej zúčastnit jen jeho členové a jiné osoby, u kterých to stanoví Ústava.[22]) Další osoby se mohou zúčastnit jednání mandátového a imunitního výboru jen s jeho souhlasem.

§ 42

Podvýbory

(1) Každý výbor může zřídit pro řešení určité otázky nebo souboru otázek se souhlasem Senátu podvýbor. Členem podvýboru může být jen senátor. Předsedu podvýboru volí výbor.

(2) Podvýbor je ze své činnosti odpovědný výboru, který jej zřídil, a předkládá mu výsledky své činnosti.

§ 43

Komise Senátu

(1) Senát může ze senátorů a dalších osob, které nejsou senátory, zřizovat stálé nebo dočasné komise a stanovit jim úkoly. Komise se zřizují zejména tehdy, jedná-li se o úkoly dotýkající se působnosti více orgánů Senátu anebo o úkoly, které nejsou v působnosti žádného ze Senátem zřízených orgánů.

(2) Předsedou komise je vždy senátor, kterého do této funkce volí Senát.

(3) Komise je ze své činnosti odpovědna Senátu.

Zastoupení Senátu ve stálých delegacích Parlamentu České republiky v meziparlamentních organizacích a v jiných mezinárodních institucích

§ 44

(1) Senát volí členy stálých delegací Parlamentu České republiky v meziparlamentních organizacích.

(2) Členem stálé delegace Parlamentu České republiky za Senát může být jen senátor.

§ 45

(1) Senát může ze svých členů zřizovat zastoupení pro udržování trvalého styku s mezinárodními organizacemi a jinými mezinárodními institucemi.

(2) Zastoupení pro udržování trvalého styku s mezinárodními organizacemi a jinými mezinárodními institucemi lze zřídit pouze na návrh organizačního výboru.

§ 46

Oprávnění orgánů Senátu požadovat informace a vysvětlení

(1) Orgány Senátu jsou oprávněny požadovat od členů vlády, vedoucích správních úřadů a orgánů územní samosprávy informace a vysvětlení potřebné pro svou činnost.

(2) Informace a vysvětlení jsou členové vlády, vedoucí správních úřadů a orgánů územní samosprávy povinni poskytnout orgánům Senátu nejpozději do 30 dnů, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.[8])

Způsoby voleb a nominací

§ 47

(1) Funkcionáři Senátu, výborů, komisí, členové stálých delegací Parlamentu České republiky v meziparlamentních organizacích volení za Senát a členové zastoupení pro udržování trvalého styku s mezinárodními organizacemi a jinými mezinárodními institucemi se volí většinovým způsobem; obdobně se postupuje při volbě orgánů Senátu zřízených na základě zákona a jejich funkcionářů.

(2) Výbory se ustavují podle zásady poměrného zastoupení, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Senát rozhodne, které komise se ustavují podle zásady poměrného zastoupení a které se volí většinovým způsobem.

(4) Většinovým způsobem se volí rovněž funkcionáři a orgány, pokud zvláštní zákon stanoví, že jsou voleni Senátem.

§ 48

(1) Návrhy na kandidáty pro volbu předsedy Senátu, místopředsedů Senátu, předsedů výborů a komisí Senátu podávají volební komisi písemně senátorské kluby nebo senátoři. Návrhy na členy stálých delegací Parlamentu České republiky v meziparlamentních organizacích volených za Senát a na nominaci ověřovatelů Senátu podávají volební komisi písemně senátorské kluby; senátorské kluby podávají též návrhy na počty členů výborů a komisí Senátu a navrhují členy výborů a komisí Senátu.

(2) Členy volební komise navrhují senátorské kluby. Volební komisi ustavuje podle zásady poměrného zastoupení skupina senátorů delegovaná senátorskými kluby na základě parity. Členové volební komise se ujímají funkcí poté, kdy Senát vzal ustavení volební komise na vědomí.

(3) Volební komise postupuje podle volebního řádu, který stanoví podrobnosti konání voleb Senátem a nominací vyžadujících souhlas Senátu a je přílohou č. 2 tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

Schůze senátu

§ 49

Svolávání schůzí

(1) Schůze Senátu svolává jeho předseda, stanoví-li tak zákon, nebo na základě návrhu organizačního výboru.

(2) Požádá-li o svolání schůze Senátu alespoň jedna třetina všech senátorů, svolá předseda schůzi nejpozději do 5 dnů od doručení žádosti; žádost musí být podána písemně a musí obsahovat návrh pořadu schůze.

(3) V době přerušení zasedání může předseda Senátu svolat Senát ke schůzi, čímž je zasedání obnoveno. Učiní tak vždy, požádá-li jej o to prezident republiky, vláda nebo nejméně jedna pětina všech senátorů,[23]) a to nejpozději do 10 dnů od doručení žádosti. Žádost musí být podána písemně a musí obsahovat návrh pořadu schůze.

(4) O svolání schůze Senátu musí být senátoři vyrozuměni nejméně 3 dny předem. Nebyla-li tato lhůta dodržena, může senátor navrhnout odročení jednání; o takovém návrhu rozhodne Senát hlasováním bez rozpravy.

§ 50

Účast na schůzi

(1) Schůze Senátu se účastní senátoři. Mohou se jí zúčastnit prezident republiky, členové vlády a jiné osoby, které

mají oprávnění zúčastnit se schůze Senátu a jeho orgánů ze zákona; může jí být přítomen vedoucí Kanceláře Senátu a jím určení zaměstnanci Kanceláře Senátu.

(2) Schůze Senátu se mohou zúčastnit významné zahraniční politické osobnosti i další osoby, projeví-li s tím Senát souhlas; předsedající jim může udělit slovo.

(3) Kromě osob uvedených v odstavcích 1 a 2 mají do jednacího sálu přístup pouze ti, kdo k tomu mají výslovné svolení předsedy Senátu.

(4) Přítomnost dalších osob je přípustná jen do naplnění počtu míst v prostorách vyhrazených pro hosty, veřejnost a zástupce sdělovacích prostředků.

§ 51

Zasedací pořádek

(1) Zasedací pořádek senátorů schvaluje Senát. Každému senátorovi je v jednacím sále Senátu vyhrazeno stálé senátorské křeslo.

(2) V jednacím sále jsou vyhrazena místa pro prezidenta republiky a pro členy vlády.

§ 52

Veřejnost schůze

(1) Schůze Senátu je veřejná. Na návrh vlády nebo senátora se může Senát usnést, že schůze nebo její část je neveřejná, zejména jsou-li na pořad schůze zařazeny utajované otázky související s obranou nebo bezpečností státu nebo jiné závažné utajované skutečnosti. Projednávání návrhů zákonů a zákonných opatření Senátu je vždy veřejné.

(2) Schůze Senátu nebo její části, která byla prohlášena za neveřejnou, se mohou kromě senátorů zúčastnit prezident republiky a členové vlády; jiné osoby se mohou takové schůze zúčastnit nebo být přítomny v jednacím sále anebo na místech vyhrazených pro hosty, veřejnost a zástupce sdělovacích prostředků jen se souhlasem Senátu. O účasti a přítomnosti jiných osob na schůzi rozhodne Senát hlasováním bez rozpravy. Je-li schůze nebo její část neveřejná z důvodů projednávání utajované skutečnosti, musí mít jiné přítomné osoby oprávnění seznamovat se s utajovanými skutečnostmi podle zvláštního zákona.[24])

Pořádková opatření

§ 53

(1) Předsedající může za nepřístojné chování v Senátu uložit senátorovi pořádkové opatření, kterým je napomenutí, a za opakované nepřístojné chování vykázat senátora z jednacího sálu nejdéle do konce jednacího dne, v němž k

vykázání došlo.

(2) Proti rozhodnutí předsedajícího o uložení pořádkového opatření napomenutí nebo vykázání z jednacího sálu se může senátor odvolat k Senátu bezprostředně po jeho uložení. Senát bez rozpravy rozhodnutí předsedajícího potvrdí nebo zruší. Rozhodnutí Senátu je konečné.

(3) Vykázaný senátor musí mít možnost účastnit se hlasování.

§ 54

Pořádkové pravomoci předsedajícího schůze Senátu podléhají vedle senátorů všichni další účastníci jednání Senátu a osoby, které jsou jednání Senátu přítomny v prostorách vyhrazených hostům, veřejnosti a zástupcům sdělovacích prostředků. Chovají-li se tyto osoby nepřístojně, může předsedající schůzi přerušit, rušitele pořádku nechat vyvést Parlamentní stráží a vyhrazená místa dát vyklidit.

§ 55

Jednací dny a časy schůze

(1) Senát zahajuje své denní jednání nejdříve v 9 hodin a končí nejpozději ve 21 hodin. Hlasování o návrzích zákonů o návrzích zákonných opatření Senátu, o pozměňovacích návrzích k nim, o mezinárodních smlouvách, k jejichž ratifikaci je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, a o změně doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin. Senát se může usnést jinak.

(2) Před koncem každého jednacího dne ohlásí předsedající den, hodinu a pořad příštího jednání.

(3) Jednacími dny nejsou pondělí, sobota a neděle, pokud se Senát neusnese jinak.

§ 56

Zahájení a řízení schůze

(1) Schůzi Senátu zahájí předsedající ve stanovenou dobu bez ohledu na počet přítomných senátorů.

(2) Schůzi Senátu řídí její předseda nebo místopředsedové v pořadí dohodnutém s předsedou Senátu; nedojde-li k dohodě, určí pořadí předseda Senátu.

(3) Po zahájení schůze Senátu oznámí předsedající jména senátorů, kteří požádali o omluvení neúčasti na schůzi.

(4) Senát určí z řad ověřovatelů pro každou schůzi nejméně dva ověřovatele.

§ 57

Pořad schůze

(1) Senát stanoví na návrh svého předsedy pořad schůze, popřípadě stanoví i způsob projednání bodu pořadu.

(2) O pořadu, popřípadě návrhu na jeho změnu anebo změnu způsobu projednání bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.

(3) Schválený pořad lze během schůze Senátu měnit jen výjimečně. Návrh na změnu schváleného pořadu schůze Senátu nelze projednat, vznese-li námitku nejméně jeden senátorský klub nebo 10 senátorů.

(4) Byla-li schůze svolána podle § 49 odst. 2 nebo 3, rozhodne Senát pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Ustanovení odstavců 2 a 3 o změně pořadu se v těchto případech neužijí.

(5) Senát může v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy přesunout body pořadu nebo sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu. Může též přerušit projednávání bodu pořadu na určitou dobu v průběhu schůze.

§ 58

Přerušení schůze

(1) Opustí-li předsedající předsednický stůl, je schůze přerušena.

(2) Předseda senátorského klubu nebo předsedající mohou navrhnout přerušení schůze Senátu. O takovém návrhu rozhodne Senát bez rozpravy.

Projednávání bodu pořadu

§ 59

(1) Projednávání bodu pořadu, k němuž má sloužit jako podklad senátní tisk, se zahájí, byl-li všem senátorům takový podklad včas doručen. Senátní tisk se senátorovi doručí nejméně 24 hodin před jeho projednáváním. Nebyla-li tato lhůta dodržena, může senátor před zahájením rozpravy navrhnout přesunutí tohoto bodu pořadu na dobu po uplynutí lhůty. O návrhu na přesunutí bodu pořadu rozhodne Senát bez rozpravy.

(2) Bod jednání zařazený na pořad schůze Senátu uvede zpravidla navrhovatel. Za Poslaneckou sněmovnu, vládu a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen jejich členové. Jde-li o návrh skupiny senátorů, odůvodní ho senátor, který je jejím členem a kterého tím tato skupina pověří.

(3) Po navrhovateli vystoupí zpravodaj, který informuje o obsahu projednávané věci a výsledcích jednání výboru. Jde-li o věc, kterou výbor neprojednával, nebo nebyl-li zpravodaj výborem určen, určí zpravodaje Senát, pokud nerozhodne jinak. Senátor, jehož se návrh týká, musí s takovým návrhem vyslovit souhlas. Projednalo-li věc více výborů, vystoupí zpravodajové zúčastněných výborů, pokud se výbory nedohodly na společném zpravodaji.

§ 60

(1) Po vystoupení zpravodaje zahájí předsedající rozpravu. Senátor může v rozpravě podávat k projednávané věci návrhy. Z návrhů má být zřejmé, na čem se má Senát usnést. Předsedající může požádat senátora, aby svůj návrh zpřesnil nebo jej předložil písemně.

(2) Návrhy podávané k projednávané věci jsou:

a) návrh na schválení,

b) návrh na zamítnutí,

c) návrh na odročení,

d) návrh na přikázání orgánu Senátu,

e) návrh pozměňovací,

f) návrh, kterým se přijetí návrhu podmiňuje splněním nebo nesplněním určité podmínky (návrh podmíněný),

g) návrh na vzetí na vědomí.

(3) Návrh uvedený v odstavci 2 písm. c) musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být projednávaná věc znovu zařazena na pořad schůze Senátu. O odročené věci se jedná znovu postupem stanoveným pro projednávání bodu pořadu schůze Senátu.

(4) Usnesení přijatá na základě návrhů uvedených v odstavci 2 písm. c), e) a f) lze revokovat. Usnesení přijaté na základě návrhu uvedeného v odstavci 2 písm. d) lze revokovat po marném uplynutí lhůty stanovené orgánu Senátu pro předložení stanoviska. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.

(5) K návrhu podle odstavce 2 písm. a) a b) nelze podávat pozměňovací návrhy.

(6) K pozměňovacímu návrhu lze podávat další pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrhy k dalším pozměňovacím návrhům nejsou přípustné.

§ 61

Jestliže je v rozpravě přednesen návrh, může senátor nebo navrhovatel navrhnout přerušení projednávání věci až do doby, kdy k přednesenému návrhu zaujme stanovisko výbor určený Senátem nebo senátorské kluby. Současně může navrhnout, do kdy má být projednávání přerušeno. O návrhu na přerušení projednávání rozhodne Senát a současně může určit lhůtu, do kdy jím určený výbor předloží stanovisko k přednesenému návrhu.

§ 62

Senátor, který podal návrh k projednávané věci, může vzít tento návrh zpět do ukončení rozpravy, nestanoví-li

tento zákon jinak.

§ 63

(1) Senátoři se hlásí do rozpravy písemně, a to buď před zahájením schůze u předsedy Senátu, nebo v průběhu schůze u předsedajícího až do ukončení rozpravy. Senátoři se mohou do rozpravy přihlásit i zdvižením ruky. Písemné přihlášky mají přednost.

(2) Při zahájení rozpravy oznámí předsedající přihlášené řečníky. Slovo uděluje v pořadí, ve kterém se o ně písemně přihlásili, a poté ostatním přihlášeným. Zpravodaji udělí slovo během rozpravy, kdykoli o to požádá. Řečníkovi pověřenému přednést k věci stanovisko senátorského klubu se udělí slovo kdykoli až do ukončení rozpravy. Při udělování slova upozorní předsedající dalšího řečníka na to, že jeho vystoupení bude následovat. Slova se smí ujmout jen ten, komu je předsedající udělí.

(3) Kdo není přítomen v jednacím sále v okamžiku, kdy je mu uděleno slovo, ztrácí pořadí. Není-li přítomen ani bezprostředně před ukončením rozpravy, jeho přihláška propadá.

(4) Chce-li se rozpravy zúčastnit předsedající, předá řízení schůze.

§ 64

(1) Senát se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, která nesmí být kratší než 10 minut. Omezení řečnické doby se nevztahuje na senátora pověřeného přednést k věci stanovisko senátorského klubu.

(2) Senát se může bez rozpravy usnést, že k téže věci může senátor vystoupit nejvýše dvakrát.

(3) Senátor se v rozpravě neobrací přímo na jiné senátory a případné dotazy na ně klade prostřednictvím předsedajícího.

(4) Senátor má mluvit k projednávané věci. Odchyluje-li se od ní nebo překročí-li stanovenou řečnickou dobu, může na to předsedající senátora upozornit a volat jej k věci. Vybočuje-li senátor svým projevem z mezí slušnosti, může jej předsedající volat k pořádku. Nevedlo-li dvojí upozornění k nápravě, může mu slovo odejmout. O námitkách senátora proti rozhodnutí o odnětí slova rozhodne Senát bez rozpravy.

§ 65

(1) Senátor se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy. Za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu pořadu. Nelze v ní však uplatňovat věcná stanoviska k projednávané otázce. Senátor, který se přihlásil k faktické poznámce, dostane slovo přednostně avšak bez přerušení toho, kdo právě mluví.

(2) Přednesení faktické poznámky ani případná odpověď na faktickou poznámku jiného senátora nesmí překročit 2

minuty.

(3) Nejde-li o faktickou poznámku nebo odpověď na takovou poznámku anebo překročí-li senátor dobu k jejich přednesení, může mu předsedající slovo odejmout. Rozhodnutí předsedajícího o odnětí slova podle věty první je konečné.

§ 66

Řečník nesmí být nikým přerušován, s výjimkou oprávnění předsedajícího podle § 64 odst. 4 a § 65 odst. 3.

§ 67

(1) Senátoři mají právo mluvit a předkládat návrhy ve svém mateřském jazyce. Nemluví-li senátor česky, tlumočí se jeho projev do českého jazyka, pokud o to alespoň jeden senátor požádá. Písemné návrhy předložené v jiném než českém jazyce se přeloží do českého jazyka.

(2) Nemluví-li jiný řečník česky, postupuje se podle odstavce 1 obdobně.

§ 68

(1) Předsedající rozpravu ukončí, nejsou-li do rozpravy přihlášeni další řečníci.

(2) Po ukončení rozpravy udělí předsedající závěrečné slovo navrhovateli a zpravodaji. Navrhovatel i zpravodaj se mohou závěrečného slova vzdát.

(3) Senát se může usnést bez rozpravy na opětovném otevření rozpravy, a to do zahájení hlasování o závěrečném usnesení. Rozprava je znovu zahájena též tehdy, ujme-li se slova před hlasováním o závěrečném usnesení člen vlády. Pro ukončení nově zahájené rozpravy platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

§ 69

Prezidentu republiky, členovi vlády, předsedovi a místopředsedovi Senátu a předsedovi senátorského klubu se udělí slovo, kdykoli o to požádají.

Hlasování na schůzi

§ 70

Způsobilost Senátu přijímat usnesení

(1) Senát je způsobilý se usnášet za přítomnosti alespoň jedné třetiny všech senátorů. [25])

(2) K platnému usnesení Senátu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných senátorů, nestanoví-li Ústava jinak.[26])

§ 71

Způsoby hlasování

(1) Hlasuje se veřejně nebo tajně.

(2) O návrzích zákonů, zákonných opatření Senátu, o souhlasu k ratifikaci mezinárodních smluv, o vyhlášení válečného stavu a stavu ohrožení státu, o prodloužení a zrušení nouzového stavu, o souhlasu s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky a o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky se hlasuje veřejně. Tajným hlasováním se volí předseda a místopředsedové Senátu, předsedové výborů a komisí a členové stálých delegací Parlamentu České republiky v meziparlamentních organizacích za Senát; dále se tajně hlasuje, stanoví-li tak zákon anebo usnese-li se na tom Senát.

Hlasování o návrzích

§ 72

Senát rozhoduje o každém návrhu hlasováním. Hlasování řídí předsedající schůze.

§ 73

Po ukončení rozpravy oznámí zpravodaj, v jakém pořadí se bude o návrzích hlasovat. Je-li podáno více návrhů, hlasuje se v pořadí, v jakém byly předloženy, a to postupně podle skupin:

1. návrh na odročení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh na přikázání orgánu Senátu,
4. návrh pozměňovací,
5. návrh podmíněný,
6. návrh na schválení,
7. návrh na vzetí na vědomí.

§ 74

(1) Je-li podáno více návrhů na úpravu téže věci pouze z hlediska množství, času, osoby nebo místa, zjistí se nejdříve počty senátorů podporujících jednotlivé návrhy a poté se o nich hlasuje v pořadí od vyššího počtu podporujících hlasů.

(2) Vylučuje-li přijatý návrh další návrh, o tomto dalším návrhu se již nehlasuje. Dojde-li ke sporu, rozhodne Senát.

(3) O dvou nebo více pozměňovacích návrzích, jejichž vzájemná souvislost je taková, že jeden obsahuje změnu a jiný promítá její důsledky do dalších ustanovení návrhu, se hlasuje společně.

(4) Senát se může usnést, že se budou projednávat jednotlivé části návrhu, o nichž se bude hlasovat odděleně. Po odděleném hlasování o částech návrhu nebo po přijetí a odmítnutí pozměňovacích návrhů se hlasuje na závěr o návrhu jako o celku.

§ 75

(1) Předsedající je povinen upozornit, že bude přikročeno k hlasování.

(2) Před hlasováním se zopakuje přesné znění návrhu, pokud nebylo senátorům předáno jeho písemné vyhotovení. Zpravodaj může upozornit na souvislost s jinými návrhy.

(3) Předsedající dá hlasovat nejprve pro návrh a poté proti návrhu.

Veřejné hlasování

§ 76

(1) Veřejně se hlasuje zdvižením ruky nebo podle jmen. Podle jmen se hlasuje, stanoví-li tak zákon nebo usnese-li se na tom Senát.

(2) Před započetím hlasování nechá předsedající zjistit přítomnost senátorů v jednacím sále. Předsedající poté sdělí Senátu počet přítomných senátorů a dále sdělí, kolik hlasů je potřebných k přijetí usnesení.

§ 77

K hlasování zdvižením ruky vyzve předsedající, poté nechá zjistit výsledek hlasování.

§ 78

Přítomnost senátorů při hlasování a výsledky hlasování zdvižením ruky zjišťují skrutátoři, které určí vedoucí Kanceláře Senátu. O námitkách proti výsledku hlasování zjištěném skrutátorem rozhodne Senát bez rozpravy.

§ 79

(1) Hlasování zdvižením ruky může být současně doplněno užitím hlasovacího zařízení, je-li v jednacím sále zřízeno.

(2) Použije-li se hlasovací zařízení, přidělí se senátorovi identifikační karta, která mu umožňuje hlasovat pomocí tohoto zařízení. Senátorovi může být prostřednictvím předsedajícího vydána náhradní identifikační karta. Předsedající zároveň tuto skutečnost oznámí Senátu.

(3) Senátor se po vstupu do jednacího sálu přihlásí prostřednictvím hlasovacího zařízení. Při odchodu z jednacího sálu se odhlásí.

(4) Pro hlasování hlasovacím zařízením se považuje za přítomného senátor, který je v jednacím sále přítomen a v intervalu stanoveném pro hlasování je prostřednictvím hlasovacího zařízení přihlášen. Má-li předsedající schůze pochybnost o správnosti počtu přihlášených senátorů v jednacím sále nebo navrhne-li to kterýkoli senátor, může přihlášení zrušit a vyzvat senátory, aby se přihlásili znovu.

(5) Dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat. Nelze-li poruchu neprodleně odstranit, hlasuje se bez užití hlasovacího zařízení.

(6) Při hlasování hlasovacím zařízením hlasuje senátor pro návrh nebo proti návrhu tím, že stiskne tlačítko hlasovacího zařízení kdykoliv v intervalu stanoveném pro hlasování a zvedne ruku. Jiné projevy senátora se považují za zdržení se hlasování.

(7) Použije-li se hlasovací zařízení, neplatí ustanovení § 76 odst. 2 a § 78.

§ 80

Při hlasování podle jmen se čtou jména senátorů v abecedním pořadí počínaje senátorem, kterého vylosuje předsedající. Vyvolaný senátor se vysloví „pro návrh“ nebo „proti návrhu“, a zdržuje-li se hlasování, řekne „zdržuji se“. Předsedající každou odpověď opakuje. Jiný projev senátora se považuje za zdržení se hlasování.

§ 81

Tajné hlasování

(1) Tajně se hlasuje hlasovacími lístky.

(2) Za počet přítomných senátorů při tajném hlasování se považuje počet vydaných hlasovacích lístků.

§ 82

Vyhlášení výsledků hlasování

(1) Předsedající nebo jiná osoba, stanoví-li tak zákon, vyhlásí vždy výsledek hlasování tak, že uvede pořadové číslo hlasování, sdělí počet přítomných senátorů, počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu a ohlásí, zda byl návrh přijat.

(2) Je-li výsledek veřejného hlasování o procedurálním návrhu zcela zřejmý, není třeba zjišťovat přesné počty hlasů. To neplatí, požaduje-li byť i jen jediný senátor, aby bylo postupováno podle odstavce 1.

(3) Použije-li se hlasovací zařízení, vytiskne se s jeho pomocí o výsledku hlasování informace, z níž je patrno, jak který senátor hlasoval.

(4) Informace o výsledku hlasování musí být veřejnosti a sdělovacím prostředkům na požádání dostupná. To neplatí, jde-li o schůzi neveřejnou nebo její neveřejnou část.

§ 83

Námitky

(1) Každý senátor může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování. O takové námitce rozhodne Senát bez rozpravy.

(2) Vyhoví-li Senát námitce, musí se hlasování opakovat.

Ukončení schůze

§ 84

Je-li vyčerpán pořad schůze Senátu, předsedající schůzi ukončí.

§ 85

Usnesení přijatá na schůzi Senátu podepisuje předseda Senátu a určení ověřovatelé.

§ 86

Zápisy o schůzích

(1) O schůzi Senátu se pořizuje zápis, v němž se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány, kteř řečníci vystoupili v rozpravě, počet přítomných senátorů a přehled výsledků hlasování. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných návrhů, přijatých usnesení, prohlášení a jiných dokumentů, které byly předmětem jednání. Bylo-li veřejné hlasování zdvižením ruky doplněno užitím hlasovacího zařízení, připojí se k zápisu informace, z níž je patrno, jak který senátor hlasoval.

(2) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda Senátu nejpozději do 15 dnů od skončení schůze. Schválený zápis je autentickým záznamem o schůzi a odevzdá se k uložení společně s přílohami nejpozději do 2 měsíců od skončení schůze.

(3) O schůzi Senátu se pořizuje těsnopisecká zpráva podávající přesný průběh jednání. Každý řečník může nejpozději do 10 pracovních dnů od skončení schůze ověřit správnost záznamu své řeči. Přitom navrhne opravu gramatických chyb a nedostatků, které vznikly při pořizování záznamu. Nesmí však měnit jazyk, obsah a smysl svého vystoupení. Pokud řečník neověří přepis těsnopiseckého záznamu ve stanovené lhůtě, považuje se záznam za ověřený. O návrzích oprav rozhodují ověřovatelé. Případný spor rozhodne s konečnou platností předseda Senátu.

(4) Ze schůze Senátu se pořizuje zvukový záznam, který se uchová nejméně po dobu 6 měsíců.

(5) Těsnopisecká zpráva o schůzi Senátu se vytiskne s výjimkou těsnopisecké zprávy z neveřejných jednání.

ČÁST ŠESTÁ

Schůze orgánů senátu

Schůze výborů

§ 87

(1) Výbor projednává věci, které jsou mu přikázány, a věci, na jejichž projednání se usnese.

(2) V době, kdy je zasedání Senátu přerušeno, výbory nejednají.

§ 88

Svolávání schůzí

(1) Schůzi výboru svolává a řídí jeho předseda nebo jím pověřený místopředseda. Je-li předseda výboru nepřítomen, svolává a řídí schůzi výboru některý z místopředsedů. Jsou-li předseda i místopředsedové nepřítomni, svolá a řídí schůzi výboru jeho člen, jehož tím předseda nebo výbor pověří.

(2) Předseda je povinen svolat schůzi výboru, stanoví-li to Senát nebo požádá-li o to předseda Senátu anebo alespoň jedna třetina členů výboru. V takovém případě svolá schůzi výboru ve lhůtě stanovené Senátem nebo do 15 dnů od doručení žádosti předsedy Senátu anebo senátorů. V ostatních případech svolává schůze výboru na dny, které jsou vyhrazeny pro pravidelné jednání výborů, pokud se výbor nadpoloviční většinou všech svých členů neusnese jinak.

§ 89

Účast na schůzi

(1) Schůze výboru se účastní senátoři, kteří jsou členy výboru. Mohou se jí zúčastnit prezident republiky, členové vlády a jiné osoby, které mají oprávnění zúčastnit se schůzí Senátu a jeho orgánů ze zákona; může jí být přítomen vedoucí Kanceláře Senátu a jím určení zaměstnanci Kanceláře Senátu.

(2) Senátoři, kteří nejsou členy příslušného výboru, se mohou účastnit schůze výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.

(3) Člen vlády, popřípadě ten, kdo ho zastupuje, si může na schůzi výboru přibrat odborníky.

(4) Jiným osobám než uvedeným v odstavcích 1 až 3 může předsedající udělit slovo jen se souhlasem výboru.

§ 90

Veřejnost schůze

Schůze výboru jsou veřejné, nestanoví-li tento zákon jinak nebo neusnese-li se výbor, že schůze nebo její část je neveřejná. Řízení v disciplinárních věcech je vždy neveřejné. Schůze výboru nebo její části, která byla prohlášena za neveřejnou, se mohou zúčastnit senátoři, prezident republiky, členové vlády a jiné osoby, které se mohou zúčastnit schůze Senátu a jeho orgánů ze zákona; další osoby mohou být přítomny jen se souhlasem výboru. Je-li schůze nebo její část neveřejná z důvodů projednávání utajované skutečnosti, musí mít další přítomné osoby oprávnění seznamovat se s utajovanými skutečnostmi podle zvláštního zákona.[24])

§ 91

Pořad schůze, jednací dny a časy schůze

(1) Předseda výboru navrhuje pořad schůze výboru, dobu a způsob projednávání jeho jednotlivých bodů. Člen výboru může navrhnout změnu pořadu schůze. Výbor rozhodne, na který jednací den a hodinu schůze výboru se vždy zařadí bod „Návrh termínu příští schůze výboru“.

(2) Po schválení návrhu pořadu schůze výboru je pro přijetí návrhu na doplnění pořadu schůze a na změnu doby stanovené pro projednávání jeho jednotlivých bodů třeba, aby s ním vyslovila souhlas nadpoloviční většina členů výboru. Pro přijetí návrhu na vypuštění schváleného bodu pořadu nebo jeho části stačí souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů výboru.

§ 92

Projednávání bodu pořadu

(1) Pro projednání věci ve výboru určí předseda z členů výboru zpravodaje, který podá o této věci výboru zprávu.

(2) Menšina výboru, kterou tvoří alespoň jedna třetina členů výboru, může určit pro jednání výboru svého zpravodaje, který podá výboru oponentní zprávu menšiny výboru; takovou zprávu může menšina výboru předložit Senátu.

(3) Po vystoupení zpravodaje nebo zpravodajů se koná k projednávané věci rozprava.

§ 93

Usnesení

(1) Výbor přijímá o výsledcích svých jednání usnesení.

(2) Výbor je způsobilý se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů výboru, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Usnesení podepisuje předseda, určený zpravodaj výboru a ověřovatel výboru. Vyplývá-li to z povahy věci, předloží výbor usnesení Senátu.

§ 94

Společná schůze výborů

(1) Výbory mohou konat společné schůze, určovat společného zpravodaje a přijímat společná usnesení.

(2) Společnou schůzi výborů řídí předseda toho výboru, který navrhl konání společné schůze. Výbory však vždy hlasují odděleně.

(3) Nedohodnou-li se výbory na společném usnesení, přijme každý výbor usnesení vlastní.

§ 95

Zápisy o schůzích

(1) O schůzi výboru se pořizuje zápis, v němž se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány, pokud na tom senátor předkládající návrh trvá, kteří řečníci vystoupili v rozpravě, jmenovitý seznam senátorů hlasujících o usneseních k jednotlivému bodu pořadu a informace o výsledku hlasování. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných pozměňovacích návrhů, přijatých usnesení, prohlášení a jiných dokumentů, které byly předmětem jednání. Je-li usnesením výboru k návrhu zákona předkládán pozměňovací návrh výboru, jsou součástí zápisu ze schůze výboru, na které byl pozměňovací návrh přijat, rovněž informace podle § 20 odst. 1 písm. j) zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv; tyto informace je povinen poskytnout osobě, která pořizuje zápis ze schůze výboru, senátor, na základě jehož návrhu byl pozměňovací návrh přijat.

(2) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda výboru nejpozději do 7 dnů od skončení

schůze. Námitky proti takto schválenému zápisu lze uplatnit na nejbližší schůzi výboru, který o nich rozhodne. Schválený zápis spolu s usnesením o námitkách podaných proti němu se odevzdá k uložení společně s přílohami nejpozději do 2 měsíců od skončení schůze. Jde-li o společnou schůzi několika výborů, podepisují zápis předsedové a ověřovatelé zúčastněných výborů.

(3) Ze schůze výboru se pořizuje zvukový záznam, který se uchovává nejméně po dobu 6 měsíců. Ve zvláštních případech se výbor může usnést, že se zvukový záznam nepořizuje. Zdůvodnění tohoto usnesení musí být součástí zápisu o schůzi výboru.

(4) Usnese-li se na tom výbor, pořizuje se ze schůze výboru těsnopisecký záznam a jeho přepis.

§ 96

Pro schůzi výboru se použijí přiměřeně ustanovení § 50 odst. 4, § 57 odst. 5, § 58 až 60, § 62, § 64 odst. 4, § 65 až 69, § 71 až 84 o schůzi Senátu s tím, že lze revokovat všechna usnesení výboru. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh usnesení hlasoval.

§ 97

Schůze komise

Pro schůzi komise se použijí přiměřeně ustanovení o schůzi výboru.

§ 97a

Schůze podvýboru

Pro schůzi podvýboru se použijí přiměřeně ustanovení o schůzi výboru.

ČÁST SEDMÁ

Jednání o návrzích zákonů

§ 98

Přikázání návrhu zákona

(1) Návrh zákona postoupený Poslaneckou sněmovnou Senátu předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor nejdéle do 5 dnů od postoupení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou přikáže tento návrh výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byl tento návrh zařazen na pořad schůze Senátu, a

to zpravidla nejpozději 5 dnů před uplynutím ústavní lhůty stanovené pro jeho projednání v Senátu.[27])

(3) Přikáže-li organizační výbor návrh zákona více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

Jednání výboru

§ 99

Pro projednání návrhu zákona ve výboru určí předseda výboru z členů výboru zpravodaje. Předseda výboru může přizvat před projednáním nebo v průběhu projednání návrhu zákona odborníky z různých oborů.

§ 100

(1) Jednání o návrhu zákona v garančním výboru se účastní jeho navrhovatel. Jednání garančního výboru, na němž vystoupí navrhovatel, se zpravidla zúčastní též zpravodajové ostatních výborů, kterým byl návrh zákona přikázán k projednání.

(2) K jednání o návrhu zákona ve výboru, který není garanční, může být pozván navrhovatel, popřípadě odborný zástupce navrhovatele, a to zejména v případech, kdy obsah návrhu zákona vyžaduje podrobnější zdůvodnění.

(3) Navrhovatel, popřípadě odborný zástupce navrhovatele návrh zákona odůvodní a má právo účastnit se jednání výboru a vyjadřovat stanoviska k předkládaným návrhům, které se týkají projednávaného návrhu zákona.

(4) Po navrhovateli, popřípadě odborném zástupci navrhovatele, pokud je přítomen na jednání výboru, vystoupí zpravodaj výboru, který podá zprávu o projednávaném návrhu zákona.

§ 101

(1) Po vystoupení zpravodaje se koná k návrhu zákona obecná rozprava, ve které se návrh zákona projednává jako celek včetně navrhovaných zásadních změn právní úpravy. Po ukončení obecné rozpravy se k návrhu zákona koná podrobná rozprava, ve které lze posuzovat návrh zákona po jednotlivých částech a podávat k němu pozměňovací návrhy.

(2) V průběhu obou částí rozpravy lze navrhnout, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat nebo aby návrh zákona byl schválen, zamítnut anebo vrácen Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy.

(3) Senátor, i když není členem výboru, kterému byl návrh zákona přikázán k projednání, vyjadřuje svůj názor k návrhu zákona a podává návrhy zpravidla již na jednání výboru, popřípadě písemně s odůvodněním před jednáním výboru.

(4) Pozměňovací návrh musí obsahovat znění navrhované změny textu návrhu zákona včetně promítnutí této změny do dalších ustanovení návrhu zákona. Předsedající v případě potřeby vyzve senátora, aby svůj pozměňovací

návrh předložil písemně.

(5) Po ukončení podrobné rozpravy se pozměňovací návrhy, které byly podány, pokud rozhodne výbor, souhrnně vytisknou a dají se k dispozici každému senátorovi přítomnému při projednávání návrhu zákona ve výboru a navrhovateli tak, aby je při hlasování měli k dispozici.

§ 102

(1) Po ukončení podrobné rozpravy se přistoupí k hlasování. Byl-li podán návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat, hlasuje se nejprve o něm. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje se o návrhu schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje se o návrhu na zamítnutí návrhu zákona, byl-li podán.

(2) Byl-li výborem přijat návrh na vyjádření vůle Senátu se návrhem zákona nezabývat nebo byl-li přijat návrh na schválení návrhu zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou nebo návrh na zamítnutí návrhu zákona, jednání výboru o návrhu zákona končí.

§ 103

(1) Nebyl-li přijat žádný z návrhů uvedených v § 102 odst. 2 nebo nebyl-li takový návrh podán, hlasuje se postupně o jednotlivých pozměňovacích návrzích, pokud byly podány, a to zpravidla podle jednotlivých ustanovení návrhu zákona.

(2) Senátor, který pozměňovací návrh podal, může podaný návrh před hlasováním o něm zpřesnit. Takové zpřesnění pozměňovacího návrhu může podat každý senátor, souhlasí-li s touto úpravou senátor, který pozměňovací návrh podal.

(3) Před hlasováním o každém pozměňovacím návrhu se k němu může vyjádřit navrhovatel, je-li jednání výboru přítomen, a své stanovisko k němu vždy sdělí zpravodaj.

(4) Pokud bylo k jednotlivým ustanovením návrhu zákona podáno více pozměňovacích návrhů, hlasuje se o nich v pořadí, v jakém byly podány.

(5) Po ukončení hlasování o pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor usnese, zda doporučí Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 104

Výbor, jemuž byl návrh zákona přikázán k projednání, přijme pro jednání Senátu usnesení obsahující doporučení výboru. V usnesení výbor zároveň určí, kdo z členů výboru bude zpravodajem pro jednání o návrhu zákona na schůzi Senátu. Usnese-li se výbor doporučit Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, obsahuje příloha usnesení jejich přesné znění, popřípadě odůvodnění. Usnesení výbor předloží

organizačnímu výboru. Totéž platí pro společná usnesení přijatá na společné schůzi výborů.

§ 105

Zpravodaj garančního výboru vypracuje pro jednání Senátu společnou zpravodajskou zprávu, shodnou-li se na tom zpravodajové všech výborů, které návrh zákona projednávaly. Společná zpráva obsahuje doporučení výborů, které návrh zákona projednávaly. Součástí společné zprávy je přehled všech pozměňovacích návrhů, popřípadě jejich odůvodnění, pokud byly doporučeny. Na zpracování společné zprávy se podílejí i ostatní zpravodajové výborů, které návrh zákona projednávaly. Je-li doporučení všech výborů pro Senát shodné, je zpravodajem pro projednávání návrhu zákona na schůzi Senátu zpravodaj garančního výboru. Jsou-li doporučení výborů rozdílná, přednese na schůzi Senátu společnou zprávu zpravodaj garančního výboru a rozdílná doporučení mohou odůvodnit zpravodajové jednotlivých výborů.

Jednání Senátu

§ 106

(1) Jednání Senátu o návrhu zákona se účastní jeho navrhovatel, který návrh zákona odůvodní a má právo účastnit se dalšího jednání Senátu a vyjadřovat stanoviska k předkládaným návrhům, které se týkají projednávaného návrhu zákona.

(2) Po navrhovateli vystoupí zpravodaj, popřípadě zpravodajové výborů, kterým byl návrh zákona přikázán k projednání.

§ 107

Po vystoupení zpravodaje, neobsahuje-li doporučení výboru návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat, vyzve předsedající senátory, aby sdělili, zda takový návrh chtějí podat. Byl-li takový návrh obsažen v doporučení výboru nebo podán, hlasuje se o něm bez rozpravy. O návrhu nelze hlasovat, vznese-li námitku nejméně jeden senátorský klub nebo nejméně 10 senátorů. Byl-li návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat, přijat, jednání Senátu o návrhu zákona končí.

§ 108

(1) Neskončilo-li jednání o návrhu zákona podle § 107, zahájí předsedající k návrhu zákona obecnou rozpravu, ve které lze navrhnout, aby návrh zákona byl schválen ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou nebo aby návrh zákona byl zamítnut. Za podané návrhy se pokládají i návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.

(2) Po ukončení obecné rozpravy se přistoupí k hlasování. Byl-li podán návrh schválit návrh zákona ve znění

postoupeném Poslaneckou sněmovnou, hlasuje se nejprve o něm. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje se o návrhu na zamítnutí návrhu zákona, byl-li podán. Byl-li některý z návrhů přijat, jednání Senátu o návrhu zákona končí.

§ 109

(1) Nebyl-li přijat žádný z návrhů uvedených v § 108 odst. 2 nebo nebyl-li takový návrh podán, zahájí předsedající podrobnou rozpravu, ve které lze podávat k návrhu zákona pozměňovací návrhy, které se současně předkládají písemně a s odůvodněním. Součástí odůvodnění jsou i informace podle § 20 odst. 1 písm. j) zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Za podané návrhy se pokládají i pozměňovací návrhy vyplývající z usnesení výborů k projednávanému návrhu zákona.

(2) Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů, a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senát stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.

§ 110

(1) Po ukončení podrobné rozpravy se hlasuje postupně o jednotlivých podaných pozměňovacích návrzích, a to podle jednotlivých ustanovení návrhu zákona. Na návrh zpravodaje garančního výboru může Senát bez rozpravy rozhodnout o jiném postupu hlasování.

(2) Senátor, který pozměňovací návrh podal, jej může před hlasováním o něm zpřesnit. Takové zpřesnění pozměňovacího návrhu může podat každý senátor, souhlasí-li s tím senátor, který pozměňovací návrh podal.

(3) Před hlasováním o každém pozměňovacím návrhu se k němu může vyjádřit navrhovatel; zpravodaj garančního výboru informuje o výsledcích jednání výborů, které pozměňovací návrh projednávaly.

(4) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich Senátem přijat, hlasuje Senát o tom, zda návrh zákona vrátí Poslanecké sněmovně s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal. Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení vrátit Poslanecké sněmovně návrh zákona s pozměňovacími návrhy, je možné podat návrh na zamítnutí návrhu zákona nebo na schválení návrhu zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, pokud o takovém návrhu nebylo již hlasováno po ukončení obecné rozpravy. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, jednání Senátu o návrhu zákona končí.

§ 111

Vyhověl-li Senát námitce senátora na odročení jednání vznesené podle § 59 odst. 1, lze odročit projednávání návrhu nejpozději na následující jednací den schůze Senátu.

§ 112

Společné ustanovení o jednání o návrzích zákonů

Není-li v § 98 až 111 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích zákonů obdobně ustanovení o schůzi Senátu a schůzi výborů.

ČÁST OSMÁ

Jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba, aby byly schváleny poslaneckou sněmovnou a senátem

§ 113

Pro jednání o návrzích ústavních zákonů a zákonů, k jejichž přijetí je třeba, aby byly schváleny Poslaneckou sněmovnou a Senátem, platí obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů s tím, že nelze podat návrh, aby Senát vyjádřil vůli se návrhem zákona nezabývat.

ČÁST DESÁTÁ

Jednání o mezinárodních smlouvách

§ 115

Senát jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je k jejich ratifikaci třeba souhlasu obou komor Parlamentu nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá Senátu alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

§ 116

(1) Mezinárodní smlouvu předloženou Senátu předkladatelem předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle ji všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení mezinárodní smlouvy přikáže tuto smlouvu výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla smlouva zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) Přikáže-li organizační výbor mezinárodní smlouvu více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(4) Předkladatel může vzít mezinárodní smlouvu zpět, dokud Senát nepřikročí k hlasování o ní.

§ 117

(1) Lhůta k projednání mezinárodní smlouvy ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jejím přikázání výboru k projednání.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může organizační výbor zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů, nerozhodne-li Senát jinak. Jen se souhlasem předkladatele lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 117a

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o mezinárodní smlouvě lze v průběhu rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(3) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát dal k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

§ 117b

Jednání Senátu

(1) Při jednání Senátu o mezinárodní smlouvě lze v rozpravě podávat tyto návrhy:

1. návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem,
2. návrh na vrácení mezinárodní smlouvy výboru k novému projednání,
3. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 2 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být mezinárodní smlouva vrácena k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem. Návrh uvedený v odstavci 1 bodu 3 musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být mezinárodní smlouva znovu zařazena na pořad schůze Senátu.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Byl-li přijat návrh uvedený v odstavci 1 bodu 1, přerušuje se jednání Senátu o mezinárodní smlouvě do nejbližší schůze následující po vyhlášení nálezu Ústavního soudu.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát o tom, zda dává k ratifikaci mezinárodní smlouvy souhlas.

(6) Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu o mezinárodní smlouvě předsedu Poslanecké sněmovny, prezidenta republiky a vládu.

§ 117c

Při jednání o návrhu na odstoupení od mezinárodní smlouvy se postupuje podle § 116 až 117b obdobně s tím, že nelze podat návrh na posouzení souladu mezinárodní smlouvy s ústavním pořádkem.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Zkrácené jednání o návrzích zákonů a mezinárodních smlouvách

§ 118

Zkrácené jednání o návrzích zákonů

(1) Ve zkráceném jednání může Senát projednat návrh zákona postoupený Poslaneckou sněmovnou, jestliže byl tento návrh projednán v Poslanecké sněmovně ve zkráceném jednání podle zvláštního zákona[31]) a jestliže vláda o to požádala.

(2) Návrh zákona, který má být projednán ve zkráceném jednání, předseda Senátu postoupí organizačnímu výboru a neprodleně rozešle všem senátorům a senátorským klubům.

(3) Organizační výbor bezodkladně přikáže návrh zákona výboru, popřípadě výborům a určí lhůtu, do které musí výbor (výbory) návrh zákona projednat. Současně doporučí předsedovi Senátu, aby návrh zákona byl zařazen na začátek pořadu schůze Senátu. Tuto schůzi je předseda Senátu povinen svolat tak, aby byla zahájena nejpozději do 10 dnů od postoupení návrhu zákona Senátu.

(4) Není-li v odstavcích 1 až 3 stanoveno jinak, platí pro zkrácené jednání Senátu o návrhu zákona obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.

§ 118a

Zkrácené jednání o mezinárodních smlouvách

(1) Za mimořádných okolností, zejména jsou-li zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, může předseda Senátu na žádost předkladatele rozhodnout, že mezinárodní smlouva bude projednána ve zkráceném jednání.

(2) Na zkrácené jednání o mezinárodní smlouvě se vztahuje § 118 odst. 2 a 3 obdobně.

(3) Před projednáváním mezinárodní smlouvy Senát posoudí, zda jsou splněny podmínky pro zkrácené jednání. Neshledá-li důvody pro mimořádný postup, mezinárodní smlouvu ve zkráceném jednání neprojedná. Jinak

postupuje podle ustanovení o jednání o mezinárodních smlouvách.

§ 119

(1) Požádá-li vláda v době stavu ohrožení státu [32]) nebo válečného stavu,[33]) aby vládní návrh zákona byl Parlamentem projednán ve zkráceném jednání,[34]) zašle tento vládní návrh zákona na vědomí rovněž předsedovi Senátu. Předseda Senátu neprodleně rozešle vládní návrh zákona pro informaci všem senátorům. Předseda Senátu současně svolá schůzi Senátu k projednání tohoto návrhu zákona; koná-li se již schůze Senátu, navrhne doplnění pořadu této schůze o jeho projednání. Předseda Senátu svolá schůzi nebo podá návrh na doplnění pořadu schůze tak, aby se Senát mohl k návrhu zákona usnést do 24 hodin od jeho postoupení Poslaneckou sněmovnou. Po postoupení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou jej předseda Senátu neprodleně rozešle všem senátorům a určí zpravodaje pro jednání o návrhu zákona na schůzi Senátu.

(2) Při zkráceném jednání podle odstavce 1 se návrh zákona ve výborech neprojednává. Neusnese-li se Senát při tomto jednání jinak, stanoví se řečnická doba v obecné části rozpravy na 5 minut a senátor může k téže věci vystoupit nejvýše dvakrát.

(3) Není-li v odstavcích 1 a 2 stanoveno jinak, platí pro zkrácené jednání Senátu o návrhu zákona obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů; nepoužijí se ustanovení § 49 odst. 4, § 55 odst. 1 a 3, § 57 odst. 3 věta druhá, § 59 odst. 1 a 3 věta druhá až čtvrtá, § 64 odst. 1 pro průběh obecné rozpravy a § 64 odst. 2 o schůzi Senátu.

ČÁST DVANÁCTÁ

Projednávání záležitostí evropské unie

§ 119a

(1) Senát jedná o otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, o nichž jej podle čl. 10b odst. 1 Ústavy pravidelně a předem informuje vláda. Jedná zejména o

a) zprávě o vývoji Evropské unie v uplynulém období a jejím dalším rozvoji, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,

b) zprávě o přejímání závazků vyplývajících z členství v Evropské unii do právního řádu, především o provádění legislativních aktů vyžadujících transpozici, kterou vláda předkládá nejméně jednou ročně,

c) předběžné informaci vlády o pořadu jednání Evropské rady a následné informaci o jeho výsledcích,

d) informaci vlády o zahájení a průběhu jednání o změně smluv, na nichž je založena Evropská unie,

e) návrzích legislativních aktů Evropské unie, které vláda předkládá bez zbytečného odkladu poté, co jsou jí postoupeny Evropskou komisí či jiným orgánem Evropské unie,

f) předběžných stanoviscích, která mu vláda předkládá k návrhům legislativních aktů Evropské unie.

(2) Senát dále jedná o návrzích závazných opatření orgánu Evropské unie, aktuálních informacích a stanoviscích vlády k legislativním aktům či jiným dokumentům Evropské unie, včetně informací o stavu jejich projednávání, které mu předkládá vláda ze své iniciativy nebo na žádost Senátu či jeho výboru pověřeného projednáváním návrhu legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie (dále jen „pověřený výbor“).

(3) Senát jedná též o dokumentech postoupených Senátu přímo orgány Evropské unie [34a]) a o dalších věcech týkajících se Evropské unie, pokud tak stanoví tento zákon.

§ 119b

Pověřený výbor vede evidenci návrhů legislativních aktů a závazných opatření orgánů Evropské unie, jakož i dokumentů postoupených Senátu přímo těmito orgány, kterou zpřístupňuje ostatním orgánům Senátu a senátorům

§ 119c

Poslanci Evropského parlamentu zvolení v České republice se mohou účastnit schůzí pověřeného výboru s hlasem poradním; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy.

Jednání pověřeného výboru

§ 119d

(1) Pověřený výbor rozhodne do 5 pracovních dnů od doručení na návrh svého předsedy, zda návrh legislativního aktu vezme bez projednání na vědomí. Pro projednání návrhu legislativního aktu, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru; tím je zahájeno projednávání návrhu legislativního aktu. O této skutečnosti vyrozumí předseda pověřeného výboru předsedu Senátu, který ji sdělí vládě.

(2) Zahájení projednávání návrhu legislativního aktu je překážkou účasti člena vlády na rozhodování orgánu Evropské unie o tomto návrhu. To neplatí, neukončí-li Senát jednání o návrhu legislativního aktu ve lhůtě, která podle práva Evropské unie musí uplynout mezi zpřístupněním návrhu legislativního aktu parlamentům členských států v úředních jazycích Evropské unie a jeho zařazením na předběžný pořad jednání Rady[34b]).

(3) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o informaci k projednávanému návrhu legislativního aktu, informaci vláda nebo její členové poskytnou nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti pověřeného výboru.

(4) Pověřený výbor může požádat orgán Senátu, který by byl věcně příslušný, jednalo-li by se o návrh zákona, o stanovisko k projednávanému návrhu legislativního aktu ve lhůtě dohodnuté předsedou pověřeného výboru s předsedou dožádaného orgánu.

§ 119e

(1) Pověřený výbor rozhodne na návrh svého předsedy, zda návrh závazného opatření orgánů Evropské unie přijímaného v rámci Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (dále jen „návrh rozhodnutí“) vezme bez projednár na vědomí. Pro projednání návrhu rozhodnutí, který pověřený výbor nevzal bez projednání na vědomí, určí předseda pověřeného výboru zpravodaje z řad členů pověřeného výboru.

(2) Pověřený výbor může požádat vládu nebo její členy o informaci k projednávanému návrhu rozhodnutí. Informac vláda nebo její členové poskytnou bez zbytečného odkladu po doručení žádosti pověřeného výboru.

§ 119f

(1) Jednání o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí se účastní zástupce vlády, zpravodajové orgánů Senátu, které návrh legislativního aktu projednávaly, a další osoby, které mohou podat informace o projednávané otázce a jsou pověřeným výborem pozvány.

(2) Návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí odůvodní zástupce vlády, po němž vystoupí zpravodaj pověřeného výboru. Následně je otevřena rozprava, v níž je možné podávat návrhy na vzetí návrhu legislativního aktu nebo návrhu rozhodnutí na vědomí, anebo na přijetí doporučení k vyjádření Senátu.

(3) Po ukončení rozpravy pověřený výbor rozhodne o podaných návrzích. Přijme-li pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej vládě k informaci a předloží jej předsedovi Senátu. Předseda Senátu takový návrh zařadí na pořad nejbližší schůze; jde-li o návrh legislativního aktu, který je projednáván se zřetelem k § 119d odst. 2, je předseda Senátu povinen schůzi svolat tak, aby byla zahájena nejpozději třetího dne před uplynutím lhůty stanovené právem Evropské unie[34b]).

§ 119g

Jednání Senátu

(1) Senát jedná o návrhu legislativního aktu nebo o návrhu rozhodnutí tehdy, navrhne-li to pověřený výbor anebo navrhne-li to písemně předsedovi Senátu před přijetím závěrečného usnesení pověřeného výboru nejméně 17 senátorů; o takovém návrhu předseda Senátu neprodleně informuje předsedu pověřeného výboru. Pro zahájení schůze svolané z podnětu nejméně 17 senátorů platí § 119f odst. 3 věta třetí obdobně.

(2) Senát může rozhodnout, že návrh legislativního aktu nebo návrh rozhodnutí bere na vědomí, nebo se k němu může vyjádřit. Předseda Senátu informuje o výsledku jednání Senátu bezodkladně vládu.

§ 119h

Zkrácené jednání o návrzích legislativních aktů

(1) Je-li návrh legislativního aktu označen za naléhavý, je projednáván ve zkráceném jednání, pokud o to při předložení takového návrhu požádá vláda. Součástí žádosti je předběžné stanovisko. Ve zkráceném jednání se § 119d odst. 2, § 119f odst. 3 věta druhá a třetí a § 119g nepoužijí a úkony, pro něž jsou stanoveny lhůty v § 119d, se provedou bez zbytečného odkladu.

(2) Přijme-li ve zkráceném jednání pověřený výbor návrh na přijetí doporučení k vyjádření Senátu, zašle jej přímo vládě. Taková usnesení současně zasílá předseda pověřeného výboru předsedovi Senátu, který je rozešle všem senátorům.

Jednání Senátu o dokumentech postoupených Senátu přímo orgány Evropské unie

§ 119i

(1) Usnesení Senátu, jímž se vyjádřil k dokumentu, který mu byl postoupen přímo orgánem Evropské unie [34a]), zašl předseda Senátu tomuto orgánu, jakož i dalším orgánům Evropské unie podle rozhodnutí Senátu.

(2) O vyjádření Senátu k dokumentu, který mu byl postoupen přímo orgánem Evropské unie, předseda Senátu vždy informuje vládu a předsedu Poslanecké sněmovny.

(3) Vyjádření Senátu k dokumentu, který mu byl postoupen přímo orgánem Evropské unie, není překážkou vyjádření Senátu k pozici vlády k tomuto dokumentu; to platí i pro případné další vyjádření k pozměněnému dokumentu.

§ 119j

Není-li v § 119i stanoveno jinak, platí pro jednání Senátu o dokumentech postoupených Senátu přímo orgány Evropské unie obdobně § 119c až 119h s tím, že lhůtu stanovenou v § 119d odst. 1 může pověřený výbor přiměřeně prodloužit.

Předchozí souhlas Senátu s některými rozhodnutími činěnými v orgánech Evropské unie

§ 119k

Bez předchozího souhlasu Senátu nelze za Českou republiku vyslovit při hlasování souhlas

a) v Evropské radě při rozhodování podle čl. 31 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,

b) v Evropské radě při rozhodování o změně ustanovení třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie podle čl. 48

odst. 6 Smlouvy o Evropské unii,

c) v Radě, popřípadě Evropské radě, při rozhodování o dalších případech použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 153 odst. 2, čl. 192 odst. 2, čl. 312 odst. 2 a čl. 333 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,

d) v Radě při rozhodování o vhodných opatřeních k dosažení cílů stanovených smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, podle čl. 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, nejde-li o opatření nezbytná pro fungování vnitřního trhu.

§ 119l

(1) Vláda předkládá Senátu návrh rozhodnutí podle § 119k spolu se svým stanoviskem.

(2) Předseda Senátu takový návrh neprodleně rozešle všem senátorům, přikáže jej výboru pověřenému projednáváním návrhů legislativních aktů a stanoví mu přiměřenou lhůtu k jeho projednání; lhůta nesmí být kratší než 5 dnů. Oprávnění pověřeného výboru stanovené v § 119d odst. 4 platí obdobně.

(3) Při jednání pověřeného výboru lze v rozpravě podat pouze návrh na odročení; takový návrh musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být návrh rozhodnutí podle § 119k znovu zařazen na pořad schůze Senátu. Nebyl-li návrh na odročení podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje pověřený výbor o doporučení, aby Senát s návrhem rozhodnutí podle § 119k vyslovil souhlas.

(4) Předseda Senátu zařadí návrh rozhodnutí podle § 119k na pořad nejbližší schůze Senátu, popřípadě k jeho projednání svolá schůzi Senátu, a to tak, aby umožnil včasné projednání návrhu.

(5) Při jednání Senátu lze v rozpravě podat pouze návrh na odročení; takový návrh musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být návrh rozhodnutí podle § 119k znovu zařazen na pořad schůze Senátu. Nebyl-li návrh na odročení podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát o tom, zda s návrhem rozhodnutí podle § 119k vyslovuje souhlas.

(6) Předseda Senátu neprodleně informuje o výsledku jednání Senátu vládu a předsedu Poslanecké sněmovny.

§ 119m

Bez předchozího souhlasu Senátu nelze rovněž za Českou republiku vyslovit při hlasování souhlas

a) v Evropské radě při rozhodování o použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 48 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii,

b) v Radě při rozhodování o určení aspektů rodinného práva s mezinárodním prvkem, které mohou být předmětem aktů přijatých řádným legislativním postupem, podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.

§ 119n

(1) Vláda předkládá Senátu stanovisko k návrhu rozhodnutí podle § 119m bezodkladně po jeho postoupení parlamentům členských států.

(2) Při jednání pověřeného výboru lze v rozpravě podat tyto návrhy:

1. návrh na odročení; takový návrh musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být návrh rozhodnutí podle § 119m znovu zařazen na pořad schůze Senátu;

2. návrh na vyslovení nesouhlasu.

Nebyl-li žádný z návrhů podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje pověřený výbor o doporučení, aby Senát vyslovil s návrhem rozhodnutí podle § 119m souhlas pro případ, že o něm bude rozhodováno v orgánu Evropské unie uvedeném v § 119m.

(3) Při jednání Senátu lze v rozpravě podat tyto návrhy:

1. návrh na odročení; takový návrh musí obsahovat lhůtu, do kdy musí být návrh rozhodnutí podle § 119m znovu zařazen na pořad schůze Senátu;

2. návrh na vyslovení nesouhlasu.

Nebyl-li žádný z návrhů podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát o tom, zda s návrhem rozhodnutí podle § 119m vyslovuje souhlas pro případ, že o něm bude rozhodováno v orgánu Evropské unie uvedeném v § 119m.

(4) Návrh rozhodnutí podle § 119m je odmítnut, vysloví-li s ním Senát nesouhlas ve lhůtě šesti měsíců od jeho postoupení parlamentům členských států. Předseda Senátu o této skutečnosti neprodleně informuje vládu, předsedu Poslanecké sněmovny, předsedu Evropské rady, předsedu Rady a předsedu Evropské komise.

(5) Není-li v odstavcích 1 až 4 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrhu rozhodnutí podle § 119m obdobně § 119l.

§ 119o

Jednání Senátu o změnách ustanovení třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie přijatých zjednodušeným postupem

Rozhodnutí Evropské rady o změně ustanovení třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii projednává Senát jako mezinárodní smlouvu.

Žaloba týkající se porušení zásady subsidiarity legislativním aktem Evropské unie

§ 119p

(1) Návrh, aby Senát podal žalobu týkající se porušení zásady subsidiarity legislativním aktem podle práva Evropské unie (dále jen „návrh žaloby“)[34c]), je oprávněn podat pověřený výbor nebo skupina nejméně 17 senátorů. Návrh žaloby musí obsahovat text žaloby, na němž se má Senát usnést.

(2) Návrh žaloby se předkládá předsedovi Senátu, který jej neprodleně rozešle všem senátorům a senátorským klubům a zařadí jej na pořad nejbližší schůze Senátu tak, aby mohl být projednán nejpozději 10 dnů před uplynutím lhůty, kterou stanoví právo Evropské unie.

(3) K projednání návrhu žaloby je vždy pozván věcně příslušný člen vlády.

§ 119q

(1) Schválí-li Senát návrh žaloby, pověří senátora, případně též další vhodnou osobu, svým zastupováním v řízení před Evropským soudním dvorem.

(2) Shledá-li pro to důvody, může Senát usnesení o pověření změnit.

§ 119r

(1) Předseda Senátu bezodkladně, nejpozději však 3 pracovní dny před uplynutím lhůty, kterou stanoví právo Evropské unie, doručí usnesení Senátu o schválení návrhu žaloby spolu s textem žaloby vládě, jež je předá Evropskému soudnímu dvoru tak, aby byla dodržena stanovená lhůta.

(2) Předseda Senátu zašle usnesení a text žaloby podle odstavce 1 rovněž k informaci předsedovi Poslanecké sněmovny a vládnímu zmocněnci pro zastupování České republiky před Evropským soudním dvorem.

§ 119s

Vládní zmocněnec pro zastupování České republiky před Evropským soudním dvorem poskytuje osobám pověřeným zastupováním Senátu podle § 119q veškerou potřebnou součinnost stran toho, jak v řízení vystupovat, aniž by tím byl dotčen jeho vztah k vládě a jejímu stanovisku k předmětu řízení.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Jednání o návrzích zákonných opatření senátu

§ 120

(1) Návrh zákonného opatření Senátu předložený vládou předseda Senátu postoupí neprodleně organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor bezodkladně přikáže návrh zákonného opatření Senátu výboru, popřípadě výborům a určí lhůtu, do které musí výbor (výbory) návrh zákonného opatření projednat. Současně doporučí předsedovi Senátu, aby byl tento návrh zařazen na pořad schůze Senátu nejpozději do 5 dnů po projednání ve výborech.

(3) Přikáže-li organizační výbor návrh zákonného opatření Senátu více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním. Zároveň neprodleně sdělí všem senátorům, kterému výboru, popřípadě výborům byl návrh zákonného opatření Senátu přikázán k projednání a který výbor byl určen jako garanční.

§ 120a

(1) Návrh zákonného opatření Senátu musí obsahovat přesné znění toho, na čem se má Senát usnést.

(2) Součástí návrhu zákonného opatření Senátu je důvodová zpráva. Obecná část důvodové zprávy obsahuje prohlášení, že součástí navrhované právní úpravy nejsou věci, jejichž úpravu zákonným opatřením Senátu Ústava vylučuje, odůvodnění, proč její přijetí nesnese odkladu[34d]) a informace podle § 20 odst. 1 písm. j) zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Dále obecná část důvodové zprávy obsahuje zejména zhodnocení platného právního stavu, odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy jako celku, zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie a předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy, zejména nároky na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí. Zvláštní část důvodové zprávy vysvětluje obsah jednotlivých ustanovení navrhované právní úpravy.

(3) Společně s návrhem zákonného opatření Senátu předloží vláda též návrh prováděcího předpisu, který má být vydán na základě zmocnění obsaženého v návrhu zákonného opatření Senátu a má současně s ním nabýt účinnosti

(4) Obsahuje-li návrh zákonného opatření Senátu návrh novely zákona, předloží vláda též znění platného zákona nebo jeho části, jíž se novelizace týká, s vyznačením navrhovaných změn.

§ 121

Jednání výboru

(1) Při jednání výboru o návrhu zákonného opatření Senátu lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu zákonného opatření Senátu vládě k dopracování,
2. návrh na schválení,
3. návrh na zamítnutí,
4. návrh pozměňovací.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném. Po ukončení hlasování o podaných

pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor usnese, zda doporučí Senátu schválit návrh zákonného opatření Senátu s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 122

Jednání Senátu

(1) Při jednání Senátu o návrhu zákonného opatření Senátu lze v obecné rozpravě podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu zákonného opatření Senátu vládě k dopracování,
2. návrh na schválení,
3. návrh na zamítnutí.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(3) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, zahájí předsedající k návrhu zákonného opatření Senátu podrobnou rozpravu, ve které lze podávat pozměňovací návrhy. Byl-li podán alespoň jeden pozměňovací návrh, předsedající jednání o návrhu zákonného opatření Senátu přeruší. Pozměňovací návrhy se dají vytisknout a neprodleně se rozešlou všem senátorům. V jednání lze pokračovat nejdříve po 24 hodinách od jeho přerušení. V jednání pokračujícím po přerušení lze podávat pouze pozměňovací návrhy k opravě legislativně technických, gramatických a písařských chyb a k úpravám, které vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů.

(4) Pokud byly k návrhu zákonného opatření Senátu podány pouze pozměňovací návrhy k opravě legislativně technických, gramatických a písařských chyb, může senátor navrhnout, aby bylo přikročeno k hlasování o nich bez přerušení jednání Senátu stanoveného v odstavci 3 větě druhé; o takovém návrhu rozhodne Senát bez rozpravy.

(5) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, hlasuje Senát o tom, zda schválí návrh zákonného opatření Senátu ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

(6) Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení schválit návrh zákonného opatření Senátu ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, hlasuje Senát o tom, zda návrh zákonného opatření Senátu schvaluje.

§ 123

Zkrácené jednání

(1) Předloží-li vláda návrh zákonného opatření Senátu v době stavu ohrožení státu [32]) nebo válečného stavu,[33]) předseda Senátu jej neprodleně rozešle všem senátorům a určí zpravodaje pro projednání návrhu zákonného opatření Senátu na schůzi Senátu. Současně předseda Senátu svolá schůzi Senátu k projednání tohoto návrhu zákonného opatření; koná-li se již schůze Senátu, navrhne doplnění pořadu této schůze o jeho projednání.

Předseda Senátu svolá schůzi nebo podá návrh na doplnění pořadu schůze tak, aby se Senát mohl k návrhu zákonného opatření Senátu usnést do 72 hodin od jeho předložení vládou.

(2) V době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu se návrh zákonného opatření Senátu ve výborech neprojednává. Neusnese-li se Senát jinak, stanoví se řečnická doba v obecné části rozpravy na 5 minut a senátor může k téže věci vystoupit nejvýše dvakrát; ustanovení § 122 odst. 3 o přerušení jednání se nepoužije.

§ 124

Navrhovatel může vzít návrh zákonného opatření Senátu zpět do doby, než Senát přikročí k hlasování o něm.

§ 125

Není-li v § 120 až 124 stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích zákonných opatření Senátu obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů; pro jednání o návrzích zákonných opatření Senátu podle § 123 se nepoužij ustanovení § 49 odst. 4, § 55 odst. 1 a 3, § 57 odst. 3 věta druhá, § 59 odst. 1 a 3 věta druhá až čtvrtá, § 64 odst. 1 pro průběh obecné rozpravy a § 64 odst. 2 o schůzi Senátu.

§ 126

Podepisování zákonných opatření Senátu

(1) Zákonná opatření Senátu se uvádějí větou: „Senát se usnesl na tomto zákonném opatření Senátu:“.

(2) Předseda Senátu podepíše přijaté zákonné opatření Senátu a postoupí je k podpisu prezidentu republiky.

(3) Po podpisu zákonného opatření Senátu prezidentem republiky zašle předseda Senátu zákonné opatření Senátu k podpisu předsedovi vlády.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Příprava návrhů zákonů podávaných senátem poslanecké sněmovně a jednání o nich

§ 127

(1) Návrh zákona, který podává Senát Poslanecké sněmovně (dále jen „senátní návrh zákona“), může k projednání v Senátu navrhnout senátor, skupina senátorů, výbor nebo komise Senátu (dále jen „navrhovatel senátního návrhu zákona“).

(2) Návrh senátního návrhu zákona musí obsahovat náležitosti návrhu zákona stanovené zvláštním zákonem.[35])

(3) Navrhovatel senátního návrhu zákona předkládá návrh senátního návrhu zákona předsedovi Senátu, který jej postoupí organizačnímu výboru a neprodleně jej rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Organizační výbor na nejbližší schůzi po předložení návrhu senátního návrhu zákona doporučí předsedovi Senátu, aby jej zařadil na pořad nejbližší schůze Senátu. Současně navrhne, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona přikázán, a určí zpravodaje pro první čtení.

(4) Navrhovatel senátního návrhu zákona může vzít svůj návrh zpět, dokud Senát nepřistoupí k závěrečnému hlasování o něm.

§ 128

První čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel nebo zástupce navrhovatele senátního návrhu zákona; po něm vystoupí zpravodaj.

(2) Po vystoupení zpravodaje zahájí předsedající obecnou rozpravu, ve které lze navrhnout, aby byl návrh senátního návrhu zákona vrácen navrhovateli senátního návrhu zákona k dopracování, nebo aby byl zamítnut. Nebyl-li žádný z návrhů podán nebo nebyl-li přijat, přikáže Senát návrh senátního návrhu zákona k projednání výboru, popřípadě výborům. Přikáže-li Senát návrh senátního návrhu zákona více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(3) Lhůta k projednání návrhu senátního návrhu zákona ve výborech je 60 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.

(4) Lhůtu uvedenou v odstavci 3 může Senát zkrátit nebo prodloužit, a to nejvýše o 30 dnů. Jen se souhlasem navrhovatele senátního návrhu zákona lze lhůtu prodloužit o více než 30 dnů.

§ 129

Jednání výborů

(1) Při jednání výboru o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na schválení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh pozměňovací,
4. návrh na odročení.

(2) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném. Po ukončení hlasování o podaných pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, se výbor usnese, zda doporučí Senátu schválit návrh

senátního návrhu zákona s těmi pozměňovacími návrhy, které přijal.

§ 130

Druhé čtení návrhu senátního návrhu zákona

(1) Návrh senátního návrhu zákona odůvodní na schůzi Senátu navrhovatel nebo zástupce navrhovatele senátního návrhu zákona.

(2) Při jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona lze v průběhu obou částí rozpravy podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu senátního návrhu zákona výboru k novému projednání,
2. návrh na schválení,
3. návrh na zamítnutí,
4. návrh na odročení.

(3) V návrhu uvedeném v odstavci 2 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh senátního návrhu zákona vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(4) O návrzích uvedených v odstavci 2 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(5) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 2 podán nebo nebyl-li přijat, zahájí předsedající k návrhu senátního návrhu zákona podrobnou rozpravu, ve které lze podávat pozměňovací návrhy. Pokud byl podán pozměňovací návrh, který není obsažen v příloze usnesení žádného z výborů a navrhne-li to předseda některého výboru nebo zpravodaj garančního výboru, jednání Senátu o návrhu senátního návrhu zákona se přeruší na nezbytně nutnou dobu, aby výbor mohl k pozměňovacímu návrhu zaujmout pro Senát stanovisko. O návrhu předsedy výboru nebo garančního zpravodaje na stanovení doby přerušení jednání rozhodne Senát bez rozpravy.

(6) Po ukončení hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, byl-li alespoň jeden z nich přijat, hlasuje Senát o tom, zda schválí návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

(7) Pokud nebyl žádný pozměňovací návrh podán nebo nebyl přijat anebo nebylo přijato usnesení schválit návrh senátního návrhu zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, hlasuje Senát o tom, zda návrh senátního návrhu zákona schvaluje, pokud o návrhu na schválení nebylo již hlasováno po ukončení obecné rozpravy.

(8) Jestliže byl návrh senátního návrhu zákona schválen, pověří Senát předsedu Senátu, aby senátní návrh zákona podal Poslanecké sněmovně. Zároveň pověří některého ze senátorů, aby odůvodnil senátní návrh zákona při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně.

Jednání o návrzích zákonů vrácených Poslaneckou sněmovnou Senátu

jako navrhovateli k dopracování

§ 130a

(1) Vrátí-li Poslanecká sněmovna návrh zákona Senátu jako navrhovateli k dopracování, zařadí jej předseda Senátu na pořad nejbližší schůze Senátu.

(2) Vrácený návrh zákona uvede senátor pověřený Senátem, aby odůvodnil návrh zákona při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně. Není-li pověřený senátor přítomen, určí senátora uvádějícího vrácený návrh zákona Senát. Poté je otevřena rozprava, v jejímž průběhu je možné navrhnout, aby byl vrácený návrh zákona schválen, zamítnut, jednání o něm odročeno, nebo aby byl přikázán výboru či výborům k novému projednání; o návrzích se hlasuje v uvedeném pořadí.

(3) Přikáže-li Senát vrácený návrh zákona výboru k novému projednání, současně určí, kdo bude v Senátu a jeho orgánech plnit funkci navrhovatele vráceného návrhu zákona.

(4) Nestanoví-li Senát jinak, činí lhůta pro nové projednání vráceného návrhu zákona ve výboru 30 dnů.

§ 130b

Při jednání o vráceném návrhu zákona postupuje výbor obdobně podle § 129.

§ 130c

Po projednání vráceného návrhu zákona výborem, anebo po uplynutí lhůty pro opětovné zařazení vráceného návrhu zákona na pořad schůze Senátu, jedná Senát o vráceném návrhu zákona obdobně podle § 130.

§ 131

Není-li v § 127 až 130c stanoveno jinak, platí pro jednání o návrzích senátních návrhů zákonů nebo o vrácených návrzích zákonů obdobně ustanovení o jednání o návrzích zákonů.

ČÁST PATNÁCTÁ

Jednání ve věcech bezpečnosti české republiky

§ 131a

(1) Je-li Senátu předložen

a) návrh na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, nebo

b) návrh na vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky,

postoupí jej předseda Senátu neprodleně organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Je-li Senátu předložena

a) informace o rozhodnutí vlády o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo o pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky, nebo

b) informace o rozhodnutí vlády o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad územím České republiky, anebo o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a o účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky,

postupuje předseda Senátu obdobně jako při předložení návrhů podle odstavce 1.

(3) Organizační výbor přikáže návrh uvedený v odstavci 1 nebo informaci uvedenou v odstavci 2 výboru, popřípadě výborům. Jde-li o návrh uvedený v odstavci 1, doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu.

(4) Přikáže-li organizační výbor návrh uvedený v odstavci 1 více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

(5) Lhůta k projednání návrhu uvedeného v odstavci 1 ve výborech je 30 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání. Jestliže vláda označila návrh za naléhavý, může organizační výbor lhůtu zkrátit.

Jednání výborů

§ 131b

(1) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. a) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát rozhodl, že Česká republika se zúčastní v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je členem.

(2) Při jednání výboru o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 písm. b) lze podat návrh na odročení. Nebyl-li takový návrh podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje výbor o doporučení, aby Senát vyslovil souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

§ 131c

Při jednání výboru o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.

Jednání Senátu

§ 131d

(1) Při jednání Senátu o návrhu uvedeném v § 131a odst. 1 lze podávat tyto návrhy:

1. návrh na vrácení návrhu uvedeného v § 131a odst. 1 výboru k novému projednání,

2. návrh na odročení.

(2) V návrhu uvedeném v odstavci 1 bodu 1 musí být určeno, kterému výboru, popřípadě výborům má být návrh uvedený v § 131a odst. 1 vrácen k novému projednání; lhůta pro nové projednání ve výboru je nejvýše 30 dnů od jeho vrácení Senátem.

(3) O návrzích uvedených v odstavci 1 se hlasuje v pořadí tam uvedeném.

(4) Nebyl-li žádný z návrhů uvedených v odstavci 1 podán nebo nebyl-li přijat, hlasuje Senát

a) o tom, zda Česká republika se zúčastní v obranném systému mezinárodní organizace, jíž je členem [§ 131a odst 1 písm. a)], nebo

b) o tom, zda vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky [§ 131 odst. 1 písm. b)].

§ 131e

(1) Informace uvedená v § 131a odst. 2 se zařadí na pořad schůze Senátu, navrhne-li to předsedovi Senátu výbor, kterému byla informace přikázána, nebo nejméně 5 senátorů.

(2) Při jednání Senátu o informaci uvedené v § 131a odst. 2 lze navrhnout, aby Senát s příslušným rozhodnutím vlády vyslovil nesouhlas.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Zkrácené jednání ve věcech bezpečnosti české republiky

§ 132

(1) Je-li Senátu předložen návrh na

a) vyhlášení válečného stavu,[36])

b) vyhlášení stavu ohrožení státu,[37])

c) prodloužení doby nouzového stavu,[38])

d) zrušení nouzového stavu před uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen,[38])

e) vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil cizích států na území České republiky, anebo na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu,[39])

rozhodne o něm ve zkráceném jednání.

(2) Předseda Senátu po obdržení návrhu podle odstavce 1 svolá neprodleně schůzi Senátu k jeho projednání; koná-li se již schůze Senátu, navrhne doplnění pořadu schůze o jeho projednání. Současně předseda Senátu rozešle podklady k projednání návrhu všem senátorům a určí zpravodaje pro projednání návrhu na schůzi Senátu.

(3) Při zkráceném jednání o návrzích podle odstavce 1 se projednávání ve výborech nekoná. Neusnese-li se Senát jinak, stanoví se při tomto jednání řečnická doba v rozpravě na 5 minut a senátor může k téže věci vystoupit nejvýše dvakrát. Po ukončení rozpravy hlasuje Senát o schválení návrhu uvedeného v odstavci 1.

(4) Při zkráceném jednání o návrzích podle odstavce 1 se nepoužijí ustanovení § 49 odst. 4, § 55 odst. 1 a 3, § 57 odst. 3 věta druhá, § 59 odst. 1 a 3 věta druhá až čtvrtá a § 64 odst. 1 a 2 o schůzi Senátu.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Společná schůze obou komor

§ 135

Senátoři se účastní společné schůze obou komor, na níž prezident republiky složí slib.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Jednání o žalobě senátu proti prezidentu republiky

§ 136

Senát může se souhlasem Poslanecké sněmovny podat Ústavnímu soudu žalobu proti prezidentu republiky, a to pro velezradu nebo pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku (dále jen „ústavní žaloba“)[42]).

§ 137

(1) Návrh ústavní žaloby může předložit nejméně jedna třetina senátorů.

(2) Návrh ústavní žaloby musí obsahovat přesné vylíčení jednání, kterým se měl prezident republiky dopustit velezrady nebo hrubého porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku, spolu s uvedením důkazů, o které se má ústavní žaloba Senátu opírat.[43])

(3) Návrh ústavní žaloby se předkládá organizačnímu výboru a nelze jej vzít zpět.

(4) Organizační výbor může vrátit návrh ústavní žaloby předkladatelům k dopracování náležitostí podle odstavce 2. Dopracovaný návrh již nelze znovu vrátit.

(5) Organizační výbor k návrhu ústavní žaloby přijme stanovisko pro Senát, ve kterém doporučí návrh schválit nebo zamítnout a zároveň doporučí předsedovi Senátu zařadit jej na pořad nejbližší schůze Senátu.

§ 138

(1) K přijetí návrhu ústavní žaloby Senátem je třeba souhlasu třípětinové většiny přítomných senátorů.

(2) Jestliže Senát návrh ústavní žaloby schválí, pověří předsedu Senátu, aby ústavní žalobu předložil Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s jejím podáním. Zároveň pověří některého ze senátorů, aby ústavní žalobu při jednání v Poslanecké sněmovně odůvodnil. Pro případ, že s podáním ústavní žaloby bude vysloven souhlas, Senát rovněž rozhodne, zda pověří zastupováním Senátu v řízení o ústavní žalobě před Ústavním soudem jinou osobu než předsedu Senátu.

(3) Ústavní žalobu doručí předseda Senátu Ústavnímu soudu ihned poté, co Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s jejím podáním. K ústavní žalobě předseda Senátu přiloží též usnesení Senátu o jejím schválení a usnesen Poslanecké sněmovny o vyslovení souhlasu s jejím podáním.

§ 139

Jednání Senátu o návrhu ústavní žaloby a o návrhu na její odvolání [44]) je neveřejné. Při jednání o návrhu ústavní žaloby a o návrhu na její odvolání lze podávat pouze návrhy na schválení nebo zamítnutí. O návrzích se hlasuje veřejně podle jmen.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Jednání o vyslovení souhlasu s jmenováním soudce ústavního soudu a o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání a zadržení soudce ústavního soudu

§ 140

§ 140

(1) Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu s jmenováním soudce Ústavního soudu postoupí předseda Senátu organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

(2) Organizační výbor přikáže žádost podle odstavce 1 výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byla tato žádost zařazena na pořad schůze Senátu a projednána tak, aby Senát mohl ukončit hlasování o vyslovení souhlasu s jmenováním soudce Ústavního soudu nejpozději do 60 dnů poté, kdy si prezident republiky souhlas vyžádal.[45])

(3) K vyslovení souhlasu s jmenováním soudce Ústavního soudu je třeba nadpoloviční většiny přítomných senátorů.

§ 141

(1) Žádost orgánu činného v trestním řízení o souhlas Senátu s trestním stíháním soudce Ústavního soudu [46]) (dále jen „žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu“), jakož i oznámení tohoto orgánu o zadržení soudce Ústavního soudu dopadeného při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté[47]) (dále jen „oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu“) se zasílají předsedovi Senátu. Žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu, jakož i oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu musí obsahovat zejména vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci.

(2) Obdrží-li předseda Senátu žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu, postoupí ji mandátovému a imunitnímu výboru. Obdrží-li předseda Senátu oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu, rozhodne neprodleně, zda dává či nedává souhlas k odevzdání zadrženého soudce Ústavního soudu soudu; rozhodnutí sdělí bez odkladu orgánu činnému v trestním řízení, který mu oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu zaslal, a současně postoupí toto oznámení a své rozhodnutí k němu mandátovému a imunitnímu výboru.

(3) Mandátový a imunitní výbor projedná žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu, popřípadě oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu a podá o nich Senátu zprávu s návrhem na rozhodnutí. Na své první následující schůzi pak rozhodne Senát usnesením o vyslovení souhlasu s trestním stíháním soudce Ústavního soudu, kterého se týkala žádost o souhlas, popřípadě o přípustnosti trestního stíhání soudce Ústavního soudu, kterého se týkalo oznámení o zadržení, a to s konečnou platností. Obsahuje-li žádost o souhlas s trestním stíháním soudce Ústavního soudu nebo oznámení o zadržení soudce Ústavního soudu více skutků, podá výbor návrh na rozhodnutí a Senát rozhodne o každém z nich zvlášť. Usnesení se zašle orgánu činnému v trestním řízení do 5 dnů od jeho přijetí.

ČÁST DVACÁTÁ

Petice a jiná podání občanů

Petice

§ 142

(1) Petice adresované Senátu, jeho orgánům a funkcionářům se doručí výboru, kterému přísluší vyřizování peticí. Ten posoudí, zda podání splňuje náležitosti stanovené zvláštním zákonem[48]). Je-li doručena petice podepsaná nejméně 10 000 osobami, oznámí to výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, organizačnímu výboru.

(2) Výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, rozhodne, zda vyslechne pisatele petice nebo toho, kdo zastupuje členy petičního výboru[49]), a zda o obsahu petice uvědomí příslušného člena vlády, popřípadě vedoucího jiného správního úřadu nebo představitele územní samosprávy.

(3) Výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, může požádat orgán Senátu, který je věcně příslušný pro oblast, jíž se petice týká, o stanovisko k petici ve lhůtě dohodnuté předsedou výboru, kterému přísluší vyřizování peticí, s předsedou dožádaného orgánu Senátu.

(4) Po provedeném šetření, jde-li o petici podepsanou méně než 10 000 osobami, výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, vyrozumí toho, kdo petici podal. V odpovědi uvede své stanovisko k obsahu petice a informuje o způsobu jejího vyřízení.

§ 142a

(1) Je-li petice podepsána nejméně 10 000 osobami, zařadí se její projednání na pořad nejbližší schůze Senátu poté, co výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, oznámil organizačnímu výboru, že šetření ve věci takové petice bylo ukončeno. Součástí oznámení je jméno zpravodaje, jméno toho, kdo zastupuje členy petičního výboru[49]), a jména fyzických osob a představitelů právnických osob, správních úřadů nebo orgánů územní samosprávy, jež výbor považuje za dotčené peticí.

(2) Při zahájení projednávání petice podle odstavce 1 oznámí předsedající jméno toho, kdo zastupuje petiční výbor[49]). Taková osoba má právo na přístup do jednacího sálu a právo vystoupit v rozpravě k projednávané petici, a to nejvýše dvakrát a vždy nejvýše na 10 minut, nestanoví-li Senát jinak. Rozhodne-li tak Senát, mají stejná práva i další osoby, jejichž jména uvedl výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, ve svém oznámení podle odstavce 1.

(3) Projednávání petice podle odstavce 1 na schůzi Senátu zahájí zpravodaj výboru, kterému přísluší vyřizování peticí, který seznámí Senát s obsahem petice a s průběhem a výsledky provedeného šetření a navrhne způsob jejího vyřízení. Po té předsedající zahájí rozpravu.

(4) Projednávání petice podle odstavce 1 na schůzi Senátu je ukončeno hlasováním o usnesení, jímž Senát petici vyřizuje, anebo ji k vyřízení vrací výboru, kterému přísluší vyřizování peticí.

(5) O výsledku jednání Senátu informuje předseda Senátu toho, kdo petici podal.

§ 142b

(1) O přijatých peticích, jejich obsahu a způsobu vyřízení předkládá výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, Senátu

zprávu. Ve zprávě zejména uvede, kdo petice podal, kdy byly doručeny, čeho se týkaly a jak, kdy a kým byly projednány a vyřízeny. Nestanoví-li Senát jinak, předkládá výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, takovou zprávu každoročně nejpozději do 15. února za předchozí kalendářní rok.

(2) Zprávu o obsahu a způsobu vyřizování peticí, popřípadě vyřízení jednotlivých peticí si může Senát vyžádat od výboru, kterému přísluší vyřizování peticí, kdykoli.

§ 143

Jiná podání občanů

Podání, která nejsou peticemi, výbor, kterému přísluší vyřizování peticí, podle povahy věci buď sám vyřídí, nebo předá věcně příslušným výborům nebo komisím, anebo je postoupí příslušným úřadům nebo institucím. Pisatele o vyřízení nebo postoupení vždy vyrozumí.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Veřejná slyšení

§ 144

Veřejné slyšení Senátu

(1) Na základě návrhu skupiny nejméně 5 senátorů nebo výboru Senátu se Senát může usnést na konání veřejného slyšení Senátu. Veřejné slyšení Senátu je určeno k projednání určité otázky v působnosti Senátu se znalci a jinými osobami, které mohou podat informace o projednávané otázce.

(2) Návrh na konání veřejného slyšení Senátu obsahuje předmět jednání, okruh účastníků a termín konání. Konání veřejného slyšení Senátu oznamuje předseda nebo místopředseda Senátu zveřejněním pozvánky v Senátu, popřípadě i prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků. Pozvánka se současně zašle účastníkům veřejného slyšení podle rozhodnutí Senátu.

(3) Veřejné slyšení Senátu zahajuje, řídí a ukončuje předseda Senátu nebo jím pověřený senátor.

(4) Pro účast na veřejném slyšení Senátu platí obdobně § 50 o účasti na schůzi Senátu. Pozvaní účastníci mají přístup do jednacího sálu, právo vystoupit v rozpravě k projednávané otázce a podávat písemné návrhy a stanoviska k ní. Řečnickou dobu v rozpravě je možné omezit nejvýše na 5 minut.

(5) Z veřejného slyšení Senátu se pořizuje zvukový a těsnopisecký záznam. O veřejném slyšení Senátu se vyhotovuje protokol, jehož součástí jsou údaje o jeho konání, účasti na něm, úplné texty vystoupení v rozpravě a písemně podané návrhy a stanoviska účastníků. Protokol je veřejný.

§ 145

Veřejné slyšení výboru

(1) Výbor se může usnést na konání veřejného slyšení výboru.

(2) Pro veřejné slyšení výboru platí přiměřeně ustanovení o veřejném slyšení Senátu.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Kancelář senátu

§ 146

(1) Kancelář Senátu zřízená podle zvláštního zákona [50]) plní úkoly spojené

a) s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Senátu, jeho orgánů a funkcionářů, senátorů a senátorských klubů a

b) s využitím objektů sídla Senátu[50a]) pro veřejnost, pokud tyto objekty bezprostředně neslouží k zajištění úkolů podle písmene a).

(2) Kancelář Senátu je oprávněna prodávat upomínkové a propagační předměty, které se vztahují k činnosti Senátu nebo Kanceláře Senátu. Příjem z prodeje upomínkových a propagačních předmětů Kanceláří Senátu je příjmem státního rozpočtu.

(3) V čele Kanceláře Senátu stojí vedoucí Kanceláře Senátu, který odpovídá předsedovi Senátu za její činnost.

(4) Podrobnosti o organizaci a úkolech Kanceláře Senátu upravuje Organizační řád Kanceláře Senátu, který vydá na návrh vedoucího Kanceláře Senátu organizační výbor. Organizační výbor může zmocnit vedoucího Kanceláře Senátu k rozhodování o změnách Organizačního řádu Kanceláře Senátu, pokud se netýkají zřizování a rušení útvarů a funkcí.

§ 147

Některá pracovněprávní ustanovení

(1) Zaměstnanci Kanceláře Senátu jsou ke Kanceláři Senátu v pracovněprávním vztahu, jímž je pracovní poměr, popřípadě výjimečně též některá z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Jejich pracovněprávní vztahy se řídí zákoníkem práce a ostatními pracovněprávními předpisy, pokud z dalších ustanovení tohoto zákona nevyplývá něco jiného.

(2) Plat a odměna za pracovní pohotovost zaměstnanců Kanceláře Senátu se řídí zvláštním zákonem [51]) a Platovým řádem Kanceláře Senátu. Platový řád Kanceláře Senátu vydá na návrh vedoucího Kanceláře Senátu výbor Senátu,

do jehož působnosti náleží příprava podkladů k návrhu rozpočtu Senátu pro Poslaneckou sněmovnu.

(3) Vedoucího Kanceláře Senátu jmenuje a odvolává předseda Senátu po schválení návrhu předsedy Senátu organizačním výborem. Ostatní vedoucí zaměstnance Kanceláře Senátu jmenuje a odvolává vedoucí Kanceláře Senátu.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Parlamentní stráž

§ 148

Ochranu pořádku a bezpečnosti v budově Senátu, popřípadě tam, kde Senát nebo jeho orgány jednají, vykonává Parlamentní stráž zřízená zvláštním zákonem.[52])

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 149

(1) Písemné podklady pro jednání Senátu (senátní tisky) a těsnopisecké zprávy o schůzích Senátu s uvedením všech vystoupení, přijatých usnesení a výsledků hlasování vyhotovuje Kancelář Senátu a jsou senátními publikacemi.

(2) Senátní publikace, s výjimkou těsnopiseckých zpráv o neveřejných schůzích Senátu a senátních tisků k nim jsou veřejné; lze do nich nahlédnout a pořizovat jejich opisy a výpisy z nich v Kanceláři Senátu.

(3) Senátoři dostávají všechny senátní publikace.

§ 150

V jednacím sále Senátu, v místnostech, kde jednají orgány Senátu, a v místnostech určených k protokolárním účelům Senátu je zakázáno kouřit. Kouření je povoleno v místnosti, která je vyčleněna Kanceláří Senátu, označena a vybavena jako kuřárna.

§ 151

Funkční období orgánů Senátu, jejich funkcionářů, funkcionářů Senátu a ověřovatelů Senátu zvolených nebo ustavených podle dosavadních předpisů[53]) končí okamžikem zahájení první schůze Senátu konané poté, co po pravidelných volbách do Senátu v roce 2000 byla nově zvoleným senátorům vydána osvědčení o zvolení.

§ 152

Do doby přijetí zákona o Parlamentní stráži vykonává funkci Parlamentní stráže Policie České republiky.

§ 153

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 107 /1999 sb.
Vzor průkazu senátora

1. strana

2. strana

Příloha č. 2 k zákonu č. 107 /1999 sb.
Volební řád pro volby konané Senátem a pro nominace vyžadující souhlas Senátu
Čl. 1

Volební komise

1. Volby konané Senátem, jakož i nominace vyžadující jeho souhlas připravuje pro Senát volební komise Senátu (dále jen „volební komise“).

2. Návrh na ustavení volební komise připravuje z návrhů předložených senátorskými kluby skupina senátorů delegovaná senátorskými kluby na základě parity.

3. Volební komisi ustaví skupina senátorů podle zásady poměrného zastoupení (čl. 4 bod 5).

4. Volební komise zvolí ze svého středu předsedu, místopředsedu a dva ověřovatele; volba funkcionářů volební komise se koná většinovým způsobem.

5. Volební komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny svých členů.

6. K platnosti usnesení volební komise je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů.

7. Ustavení volební komise podle čl. 1 bodu 3 předloží předseda volební komise Senátu na vědomí.

8. Volby konané Senátem řídí předseda volební komise, nestanoví-li tento volební řád jinak.

Čl. 2

Volba předsedy Senátu, místopředsedů Senátu a předsedů výborů a komisí Senátu

1. Navrhovat kandidáty na předsedu Senátu, místopředsedy Senátu, předsedy výborů a komisí Senátu jsou oprávněny senátorské kluby a senátoři.

2. Návrhy kandidátů na předsedu Senátu, místopředsedy Senátu a předsedy výborů a komisí Senátu se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin před zahájením volby.

3. Volba se koná nejvýše ve dvou kolech.

4. Volba je platná, byly-li hlasovací lístky vydány v každém kole alespoň jedné třetině všech senátorů.

5. Před zahájením volby v každém kole zkontroluje volební komise volební schránky a zapečetí je. Zkontroluje též, zda jsou připraveny hlasovací lístky s předtištěnými jmény kandidátů, zda jsou opatřeny razítkem Senátu a parafovány dvěma ověřovateli volební komise.

6. Jména kandidátů jsou na hlasovacích lístcích uvedena v abecedním pořadí a před jménem každého z nich je uvedeno pořadové číslo.

7. Pro úpravu hlasovacích lístků je určen zvláštní prostor tak, aby byla zaručena tajnost hlasování; senátoři vstupují do tohoto prostoru jednotlivě.

8. V místnosti, kde se sčítají hlasy, jsou přítomni pouze členové volební komise; další osoby mohou být přítomny jen s jejím souhlasem.

9. Senátor volí předsedu Senátu tak, že na hlasovacím lístku vyjádří

a) souhlas s jedním z kandidátů zakroužkováním pořadového čísla před jeho jménem; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto „X“;

b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto „X“.

10. Senátor volí místopředsedy Senátu tak, že na hlasovacím lístku vyjádří

a) souhlas nejvýše s takovým počtem kandidátů, který byl stanoven pro obsazení míst místopředsedů Senátu, zakroužkováním pořadových čísel před jejich jmény; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto „X“;

b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto „X“.

11. Senátor volí předsedu výboru nebo komise tak, že na hlasovacím lístku vyjádří

a) souhlas s jedním z kandidátů zakroužkováním pořadového čísla před jeho jménem; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto „X“;

b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto „X“.

12. Neplatný je hlasovací lístek odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise a ten, který je upraven jiným způsobem, než je stanoveno v bodech 9 až 11 tohoto článku. Dodatečně dopisované jméno kandidáta, který nebyl navržen, nezpůsobuje neplatnost hlasovacího lístku; takový kandidát se však pro volbu nezapočítává.

13. Vznikne-li pochybnost o platnosti hlasovacího lístku, rozhodne o ní volební komise, která to poznamená v zápise o výsledku hlasování.

Volba předsedy Senátu

14. V prvém kole je předsedou Senátu zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

15. Nezíská-li žádný z kandidátů nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů, koná se druhé kolo volby.

16. Do druhého kola postupují dva kandidáti, kteří získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů. Je-li více kandidátů na prvém nebo na druhém místě, kteří získali stejný počet hlasů, postupují do druhého kola všichni takoví kandidáti.

17. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

18. Nebyl-li předseda Senátu zvolen ani ve druhém kole, koná se do 10 dnů nová volba podle tohoto volebního řádu.

Volba místopředsedů Senátu

19. V prvém kole jsou místopředsedy Senátu zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

20. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří

obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

21. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst místopředsedů Senátu, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.

22. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.

23. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

24. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

25. Nebyla-li ani po druhém kole volby obsazena stanovená místa místopředsedů, koná se na neobsazená místa nová volba podle tohoto volebního řádu.

Volba předsedů výborů a komisí Senátu

26. V prvém kole je předsedou výboru nebo komise Senátu zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

27. Nezíská-li žádný z kandidátů nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů, koná se druhé kolo volby.

28. Do druhého kola postupují dva kandidáti, kteří získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů. Je-li více kandidátů na prvním nebo na druhém místě, kteří získali stejný počet hlasů, postupují do druhého kola všichni takoví kandidáti.

29. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

30. Nebyl-li předseda výboru nebo komise Senátu zvolen ani ve druhém kole, koná se nová volba podle tohoto volebního řádu.

Společná ustanovení pro volbu podle bodů 14 až 30

31. O výsledku hlasování každého kola volby předsedy Senátu, místopředsedů Senátu a předsedů výborů a komisí Senátu se sepíše zápis, který podepíší všichni členové volební komise; v zápise o hlasování se uvede

a) počet vydaných hlasovacích lístků,

b) počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků, popřípadě rozhodnutí o platnosti hlasovacího lístku,

c) počet neodevzdaných hlasovacích lístků,

d) počet platných hlasů odevzdaných pro navržené kandidáty,

e) konstatování o zvolení nebo nezvolení kandidáta.

32. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí Senátu v souladu s předchozím bodem předseda volební komise.

Čl. 3

Nominace ověřovatelů Senátu

1. Ověřovatele Senátu nominují senátorské kluby na základě parity tak, aby Senát měl nejméně 10 ověřovatelů.

2. Nominaci ověřovatelů Senátu schvaluje Senát na návrh předsedy volební komise.

3. Neschválí-li Senát nominované ověřovatele, navrhne volební komise na neschválená místa nové kandidáty.

Čl. 4

Ustavování výborů a komisí a volba komisí

Ustavení výborů (komisí) podle zásady poměrného zastoupení

1. Výbory (komise) ustavuje Senát potvrzením kandidátky předložené volební komisí.

2. Návrhy na členy výboru (komise) předkládají volební komisi senátorské kluby. V návrhu uvedou kandidáty pro jednotlivé výbory (komise) v pořadí, které je závazné.

3. Návrhy na členy výboru (komise) se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.

4. Senátoři, kteří nejsou členy žádného senátorského klubu, mohou nabídnout svůj mandát některému senátorskému klubu.

5. Ustavení výboru (komise) navrhne volební komise tak, že

a) počet senátorů zvolených do Senátu vydělí stanoveným počtem členů výboru (komise), který zvětší o 1; takto získané číslo je číslem volebním;

b) volebním číslem vydělí počet členů jednotlivých klubů, kterým přidělí počet míst ve výboru (komisi) rovnající se celému číslu z podílu;

c) bylo-li takto rozděleno o jedno místo ve výboru (komisi) více, než je stanovený počet takových míst, odečte přebývající místo senátorskému klubu, který vykázal nejmenší zbytek při dělení. Zbylá nerozdělená místa přidělí jednotlivým senátorským klubům, které vykazují největší zbytky po dělení. Vykazují-li kluby stejný zbytek u dělení, přidělí místo ve výboru (komisi) klubu s větším počtem členů;

d) nelze-li takto rozhodnout a místa ve výboru (komisi) nejsou přidělena, zvětší se počet členů výboru (komise) o 1 a postupuje se znovu podle písmen a) až d) tohoto bodu.

6. Senátorovi, který nebyl zařazen do žádného výboru, se nabídne členství v některém z výborů. Takového člena výboru volí Senát na návrh volební komise většinovým způsobem.

7. Návrh na ustavení jednotlivých výborů (komisí) předloží volební komise Senátu ke schválení. Potvrdí-li Senát předložený návrh, je výbor ustaven. Změnu v takto ustaveném výboru lze během volebního období provést jen se souhlasem Senátu. Nepotvrdí-li Senát ustavení výboru (komise), požádá senátorské kluby, aby se věcí znovu zabývaly a předložily nové návrhy. Po takových jednáních předloží volební komise Senátu nový návrh výboru (komise) sestavený podle předchozích ustanovení.

8. Nepotvrdí-li Senát ani nově navržené ustavení výboru (komise), přeruší se schůze Senátu k vyřešení sporných otázek.

Volba komisí většinovým způsobem

9. Rozhodne-li Senát, že se komise zvolí většinovým způsobem, volí komisi Senát na návrh volební komise.

10. Návrhy na členy komise předkládají volební komisi senátorské kluby. V návrhu uvedou kandidáty pro jednotlivé komise v pořadí, které je závazné.

11. Návrhy na členy komise se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.

12. Kandidátku komise sestaví volební komise tak, že

a) počet senátorů zvolených do Senátu vydělí stanoveným počtem členů komise, který zvětší o 1; takto získané číslo je číslem volebním;

b) volebním číslem vydělí počet členů jednotlivých klubů, kterým přidělí počet míst v komisi rovnající se celému číslu z podílu;

c) bylo-li takto rozděleno o jedno místo v komisi více, než je stanovený počet členů komise, odečte přebývající

místo tomu senátorskému klubu, který vykázal nejmenší zbytek při dělení. Zbylá nerozdělená místa přidělí jednotlivým senátorským klubům, které vykazují nejvyšší zbytky po dělení. Vykazují-li kluby stejný zbytek po dělení, přidělí se místo v komisi klubu s větším počtem členů;

d) nelze-li takto rozhodnout a místa v komisi nejsou přidělena, zvětší se počet členů komise o 1 a postupuje se znovu podle písmen a) až d) tohoto bodu.

13. Počet míst získaných podle předchozího odstavce se násobí dvěma. Získané násobky jsou pro jednotlivé senátorské kluby počtem míst získaných pro jejich členy, kteří se uvedou na kandidátku v pořadí stanoveném senátorským klubem.

14. Při volbě členů komise dá předsedající schůze Senátu hlasovat jednotlivě o všech navržených kandidátech.

15. V prvém kole jsou členy komise zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

16. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

17. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet členů komise, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.

18. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.

19. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů.

20. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

21. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí předsedající schůze Senátu.

Společná ustanovení pro ustavení výborů (komisí) a volbu komisí

22. Výsledky ustavení výboru (komise) nebo volbu komise oznámí předsedající schůze Senátu.

23. Uvolní-li se během volebního období místo ve výboru (komisi), zvolí Senát nového člena výboru (komise) většinovým způsobem. Jediným navrhovatelem je volební komise; řídí se přitom principy poměrného zastoupení.

Ustavení organizačního výboru

24. Organizační výbor tvoří jeho předseda, kterým je předseda Senátu, místopředsedové výboru, kterými jsou místopředsedové Senátu, a další členové výboru ustavení podle zásady poměrného zastoupení (čl. 4 body 1 až 8).

Čl. 5

Volba členů stálých delegací Parlamentu České republiky za Senát a členů zastoupení pro udržování trvalého styku s mezinárodními organizacemi a jinými mezinárodními institucemi většinovým způsobem

Pro volbu členů stálých delegací Parlamentu České republiky za Senát a členů zastoupení pro udržování trvalého styku s mezinárodními organizacemi a jinými mezinárodními institucemi většinovým způsobem platí čl. 4 body 10 až 23 obdobně.

Čl. 6

Volba podle zvláštních předpisů

1. Zvláštní zákon stanoví, kdo je volen Senátem a kdo je oprávněn předkládat návrhy na takovou volbu.

2. Návrhy se předkládají volební komisi Senátu nejpozději 10 dnů přede dnem volby.

3. Zákon stanoví nebo Senát rozhodne, kdo se volí tajným hlasováním; jinak se volí hlasováním veřejným.

Volba tajným hlasováním

4. Volba se koná nejvýše ve dvou kolech.

5. Volba je platná, byly-li hlasovací lístky vydány v každém kole alespoň jedné třetině senátorů.

6. Před zahájením volby v každém kole zkontroluje volební komise volební schránky a zapečetí je. Zkontroluje též, zda jsou připraveny hlasovací lístky s předtištěnými jmény kandidátů, zda jsou opatřeny razítkem Senátu a parafovány dvěma ověřovateli volební komise.

7. Jména kandidátů jsou na hlasovacím lístku uvedena v abecedním pořadí a před jménem každého z nich je uvedeno pořadové číslo.

8. Pro úpravu hlasovacích lístků je určen zvláštní prostor tak, aby byla zaručena tajnost hlasování; senátoři vstupují do tohoto prostoru jednotlivě.

9. V místnosti, kde se sčítají hlasy, jsou přítomni pouze členové volební komise; další osoby mohou být přítomny jen s jejím souhlasem.

10. Senátor volí tak, že na hlasovacím lístku vyjádří:

a) souhlas nejvýše s takovým počtem kandidátů, který byl pro volbu stanoven, zakroužkováním pořadového čísla před jejich jmény; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto „X“;

b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto „X“.

11. Neplatný je hlasovací lístek odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise a ten, který je upraven jiným způsobem, než je stanoveno v předchozím bodu. Dodatečně dopisované jméno kandidáta, který nebyl navržen, nezpůsobuje neplatnost hlasovacího lístku; takový kandidát se však pro volbu nezapočítává.

12. Vznikne-li pochybnost o platnosti hlasovacího lístku, rozhodne o ní volební komise a poznamená to v zápise o výsledku hlasování.

13. V prvém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků.

14. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

15. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných senátorů tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.

16. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.

17. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků.

18. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.

19. Nebyla-li ani po druhém kole volby obsazena stanovená místa, koná se na neobsazená místa nová volba podle tohoto volebního řádu.

20. O výsledku hlasování každého kola volby se sepíše zápis, který podepíší všichni členové volební komise; v zápise o hlasování se uvede

a) počet vydaných hlasovacích lístků,

b) počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků, popřípadě rozhodnutí o platnosti hlasovacího lístku,

c) počet neodevzdaných hlasovacích lístků,

d) počet platných hlasů odevzdaných pro navržené kandidáty,

e) konstatování o zvolení nebo nezvolení kandidáta.

21. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí Senátu v souladu s předchozím bodem předseda volební komise.

Volba veřejným hlasováním

22. Volba podle zvláštních předpisů veřejným hlasováním se koná obdobně jako volba tajným hlasováním podle tohoto článku bodů 4 až 21 s tím rozdílem, že hlasovací lístek se označí jménem senátora, kterému byl vydán.

23. Informace o výsledku veřejného hlasování, z níž je patrno, jak který senátor hlasoval, musí být veřejnosti a sdělovacím prostředkům dostupná.

Čl. 6a

Nominace podle zvláštních předpisů

1. Navrhovat jednotlivé kandidáty pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů jsou oprávněni senátoři, nestanoví-li zvláštní předpis jinak. Stanoví-li zvláštní předpis pro výkon funkce, do níž je kandidát navrhován, zvláštní podmínky, jsou součástí návrhu doklady ověřující splnění těchto podmínek.

2. Návrhy se podávají písemně volební komisi Senátu. Volební komise ověří, zdali osoby, které mají být Senátem navrženy do funkce podle zvláštních předpisů, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

3. Lhůtu pro podávání návrhů pro nominace prováděné Senátem podle zvláštních předpisů stanoví organizační výbor.

4. Po uplynutí lhůty pro podání návrhů předloží volební komise podané návrhy bezodkladně organizačnímu výboru a současně je rozešle všem senátorům a senátorským klubům. Předseda Senátu zařadí volbu osob navrhovaných Senátem do funkce podle zvláštních předpisů na pořad nejbližší schůze Senátu.

5. Senátor, který návrh podal, jej může vzít zpět do ukončení rozpravy na schůzi Senátu. Totéž platí pro navrhovatele podle zvláštních předpisů.

6. Osoby navrhované Senátem do funkce podle zvláštních předpisů se volí většinovým způsobem, tajným hlasováním.

7. Pro volbu jediné osoby navrhované Senátem do funkce se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkající se volby předsedy Senátu. Pro volbu více osob navrhovaných Senátem do funkcí se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkající se volby místopředsedů Senátu.

Čl. 6b

Vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů

1. Návrh na vyslovení souhlasu Senátu s nominací podle zvláštních předpisů předseda Senátu neprodleně postoupí organizačnímu výboru a rozešle jej všem senátorům a senátorským klubům.

2. Organizační výbor návrh na nejbližší schůzi přikáže výboru, popřípadě výborům a doporučí předsedovi Senátu, aby byl zařazen na pořad schůze Senátu. Přikáže-li organizační výbor návrh více výborům, určí, který z nich bude výborem garančním.

3. Výbor, kterému byl návrh přikázán, ověří, zda-li osoby, s jejichž nominací má Senát vyslovit souhlas, splňují podmínky stanovené zvláštním předpisem.

4. O návrhu na vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů hlasuje Senát většinovým způsobem a tajně.

5. Pro vyslovení souhlasu s nominací podle zvláštních předpisů se použije přiměřeně ustanovení čl. 2 týkající se volby předsedy Senátu.

Čl. 6c

Jestliže Senát volí, nominuje nebo vyslovuje souhlas s nominací jinak než na základě zvláštního předpisu, postupuje podle povahy věci přiměřeně podle ustanovení čl. 6, 6a a 6b.

Čl. 7

Ustanovení společná

1. Sdružování klubů a senátorů pro volby podle tohoto volebního řádu je přípustné.

2. Tam, kde tento volební řád mluví o senátorském klubu, rozumí se tím též sdružení klubů vytvořené několika senátorskými kluby.

3. Tam, kde tento volební řád upravuje volbu veřejným hlasováním, lze pro takovou volbu použít hlasovacího zařízení. Postup při volbě hlasovacím zařízením stanoví Senát usnesením.

[1]) Čl. 19 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

[2]) Čl. 24 Ústavy.

[3]) Čl. 23 odst. 2 a 3 Ústavy.

[4]) Čl. 25 Ústavy.

[5]) § 92 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

[6]) § 80 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých zákonů.

[7]) Čl. 32 Ústavy.

[8]) Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů.

[9]) Čl. 27 odst. 4 Ústavy.

[10]) Čl. 27 odst. 5 Ústavy.

[11]) Čl. 27 odst. 2 Ústavy.

[12]) Čl. 27 odst. 3 Ústavy.

[12a]) § 71 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

[13]) § 68 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 82/1995 Sb.

[14]) Například zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

[15]) Čl. 34 odst. 1 Ústavy.

[16]) Čl. 34 odst. 2 Ústavy.

[17]) Čl. 16 odst. 2 Ústavy.

[18]) § 78 zákona č. 247/1995 Sb.

[19]) § 77 zákona č. 247/1995 Sb.

[20]) § 8 až 10 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců.

[21]) Například zákon č. 238/1992 Sb., o některých opatřeních souvisejících s ochranou veřejného zájmu a o neslučitelnosti některých funkcí (zákon o střetu zájmů), ve znění pozdějších předpisů.

[22]) Čl. 38 odst. 1 a čl. 64 odst. 1 Ústavy.

[23]) Čl. 34 odst. 3 Ústavy.

[24]) § 17 a 43 zákona č. 148/1998 Sb.

[25]) Čl. 39 odst. 1 Ústavy.

[26]) Čl. 39 odst. 2 až 4 Ústavy.

[27]) Čl. 46 odst. 1 Ústavy.

[31]) § 99 a 100 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

[32]) Čl. 7 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

[33]) Čl. 43 odst. 1 Ústavy.

[34]) Čl. 8 odst. 1 a 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[34a]) Čl. 1 a 2 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii.
Čl. 3 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

[34b]) Čl. 4 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii.

[34c]) Čl. 8 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

[34d]) Čl. 33 odst. 1 a 2 Ústavy.

[35]) § 86 odst. 2 až 5 zákona č. 90/1995 Sb.

[36]) Čl. 43 odst. 1 Ústavy.
Čl. 11 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[37]) Čl. 7 a 11 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[38]) Čl. 11 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[39]) Čl. 39 odst. 3 a čl. 43 odst. 2 Ústavy.
Čl. 11 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.

[42]) Čl. 65 odst. 2 a 3 Ústavy.
§ 97 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění zákona č. 275/2012 Sb.

[43]) § 97 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.

[44]) § 98 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb.

[45]) § 6 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.

[46]) Čl. 86 odst. 1 Ústavy.

[47]) Čl. 86 odst. 2 Ústavy.

[48]) Zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním.

[49]) § 3 zákona č. 85/1990 Sb.

[50]) Zákon č. 59/1996 Sb., o sídle Parlamentu České republiky.

[50a]) Příloha č. 2 k zákonu č. 59/1996 Sb., o sídle Parlamentu České republiky.

[51]) Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

[52]) § 119 zákona č. 90/1995 Sb.

[53]) Zákon č. 90/1995 Sb.